

รายงานสถานการณ์การค้าสินค้าเกษตร (Situation Report) ประจำเดือนตุลาคม 2568

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา

1. สถานการณ์การค้าสินค้าเกษตรที่สำคัญระหว่างไทยและอินโดนีเซีย ประจำเดือนกันยายน 2568

สินค้าเกษตรกรรม

การส่งออกสินค้าเกษตรกรรมที่สำคัญ 10 อันดับแรก ได้แก่ (1) ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็ง และแห้ง (2) ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง (3) ข้าว (4) สินค้าการเกษตรอื่น ๆ (5) ใบยาสูบ (6) สินค้าปศุสัตว์อื่น ๆ (7) ยางพารา (8) ข้าวโพด (9) ผักสด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง และ (10) ถั่วเหลือง โดยมูลค่ารวมการส่งออกสินค้าเกษตรกรรมของไทยรวม**ทุกรายการ**ที่ส่งออกไปอินโดนีเซียในเดือนกันยายน 2568 มีมูลค่ารวม 1,038.57 ล้านบาท ลดลงจากเดือนสิงหาคม 2568 จำนวน 61.19 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 5.56 แต่เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.76 เมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรในช่วงเดียวกันกับ**ปีก่อนหน้า** (เดือนกันยายน 2567) ซึ่งมีมูลค่า 929.31 ล้านบาท

โดยการเทียบมูลค่าการค้าสินค้าเกษตรในช่วงเดียวกันกับ**ปีก่อนหน้า** (กันยายน 2567) สินค้าเกษตรที่มีมูลค่าส่งออก**เพิ่มขึ้นมากที่สุด** ได้แก่ ข้าวโพด ผักสด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง สินค้าการเกษตรอื่น ๆ ใบยาสูบ สินค้าปศุสัตว์อื่น ๆ ถั่วเหลือง ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง และข้าว ตามลำดับ **ลดลงมากที่สุด** ได้แก่ ยางพารา และผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ตามลำดับ แต่เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันเดือนก่อนหน้า (สิงหาคม 2568) สินค้าเกษตรที่มีมูลค่าส่งออก**เพิ่มขึ้นมากที่สุด** ได้แก่ ใบยาสูบ สินค้าปศุสัตว์อื่น ๆ สินค้าการเกษตรอื่น ๆ ผักสด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง ถั่วเหลือง และผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ตามลำดับ สำหรับสินค้าที่มูลค่าการส่งออก**ลดลงมากที่สุด** ได้แก่ ข้าวโพด ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง ยางพารา และข้าว

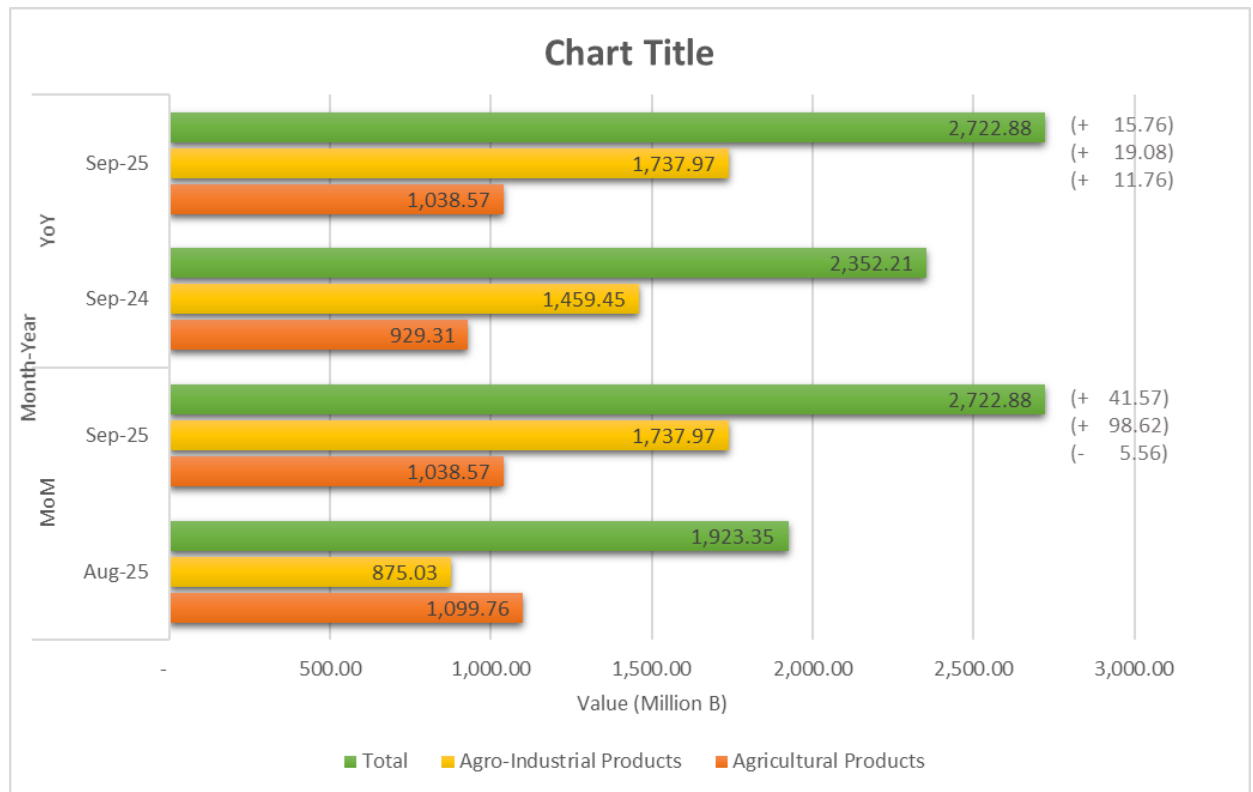
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเกษตร

การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรที่สำคัญ 10 อันดับแรก ได้แก่ (1) น้ำตาลทราย (2) อาหารสัตว์เลี้ยง (3) ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหารสำเร็จรูปอื่น ๆ (4) สินค้าอุตสาหกรรมเกษตรอื่น ๆ (5) ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ (6) เครื่องดื่ม (7) สิ่งปรุงรสอาหาร (8) ผักกระป๋อง และผักแปรรูป (9) ผลไม้กระป๋องและแปรรูป และ (10) ไอศกรีม โดยมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรของไทยรวม**ทุกรายการ**ที่ส่งออกไปอินโดนีเซียในเดือนกันยายน 2568 มีมูลค่า 1,737.97 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากเดือนสิงหาคม 2568 จำนวน 862.94 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 98.62 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 19.08 เมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรในช่วงเดียวกันกับ**ปีก่อนหน้า** (เดือนกันยายน 2567) ซึ่งมีมูลค่า 1,459.45 ล้านบาท

สำหรับมูลค่าการค้าสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมเมื่อเปรียบเทียบกับ**ช่วงเดียวกันกับปีก่อนหน้า** (สิงหาคม 2567) พบว่าสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าการส่งออก**เพิ่มขึ้นมากที่สุด** ได้แก่ น้ำตาลทราย สิ่งปรุงรสอาหาร และไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ ตามลำดับ **ลดลงมากที่สุด** ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหารสำเร็จรูปอื่น ๆ ผลไม้กระป๋องและแปรรูป เครื่องดื่ม อาหารเลี้ยงสัตว์ ผักกระป๋อง และผักแปรรูป สินค้าอุตสาหกรรมเกษตรอื่น ๆ และไอศกรีม ตามลำดับ และเมื่อเทียบกับ**ช่วงเดียวกันเดือนก่อนหน้า** (สิงหาคม 2568) สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าส่งออก**เพิ่มขึ้นมากที่สุด** ได้แก่ น้ำตาลทราย ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหารสำเร็จรูปอื่น ๆ ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ อาหารสัตว์ ผักกระป๋อง และผักแปรรูป ไอศกรีม และสิ่งปรุงรสอาหาร ตามลำดับ สำหรับสินค้าที่มูลค่าการส่งออก**ลดลงมากที่สุด** คือ เครื่องดื่ม ผลไม้กระป๋องและแปรรูป และสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรอื่น ๆ ตามลำดับ

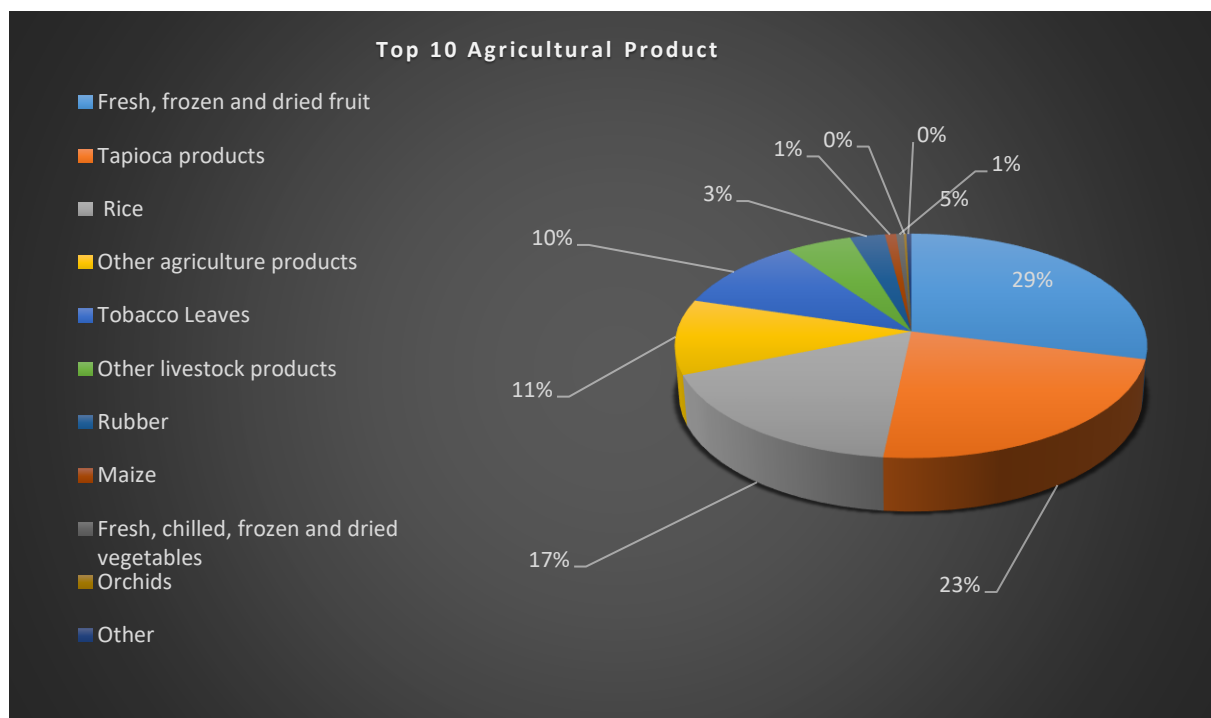
สรุปมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรทั้งหมดจากไทยไปยังอินโดนีเซีย ประจำเดือนกันยายน 2568

- มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรของไทยไปยังประเทศอินโดนีเซียในเดือนกันยายน 2568 มีมูลค่า 2,722.88 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากเดือนสิงหาคม 2568 จำนวน 849.53 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 41.57 ทั้งนี้ เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน (กันยายน 2567) ซึ่งมีมูลค่า 2,352.21 ล้านบาท พบว่ามูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น 370.67 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 15.76

ตารางแสดงมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรกรรมจากไทยไปอินโดนีเซีย เดือนกันยายน 2568

ลำดับ	สินค้าโภคภัณฑ์ สินค้าเกษตรกรรม	ส.ค. 68	ก.ย. 68	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบ กับเดือนก่อน ส.ค. 68 – ก.ย. 68	ก.ย. 67	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบเดือน เดียวกันกับปีก่อน ก.ย. 68 / ก.ย. 67
		มูลค่า (ล้านบาท)	มูลค่า (ล้านบาท)		มูลค่า (ล้านบาท)	
1	ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง	450.13	300.70	-33.20	229.64	30.94
2	ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง	222.74	235.94	5.93	352.64	-33.09
3	ข้าว	251.55	178.43	-29.07	153.09	16.55
4	สินค้ากสิกรรมอื่น ๆ	42.65	112.35	163.42	50.96	120.47
5	ใบยาสูบ	33.36	109.05	226.89	57.45	89.82
6	สินค้าปศุสัตว์อื่น ๆ	19.70	52.68	167.41	29.10	81.03
7	ยางพารา	40.53	28.21	-30.40	50.15	-43.75
8	ข้าวโพด	27.23	9.08	-66.65	0.04	22,600.00
9	ผักสด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง	0.76	6.06	100.00	2.23	171.75
10	กล้วยไม้	2.86	2.08	50.72	1.22	70.49
สินค้าเกษตร รวม 10 รายการ		1,099.76	1,038.57	-5.09	926.52	11.66
สินค้าเกษตร รวมทุกรายการ				-5.56	929.31	11.76

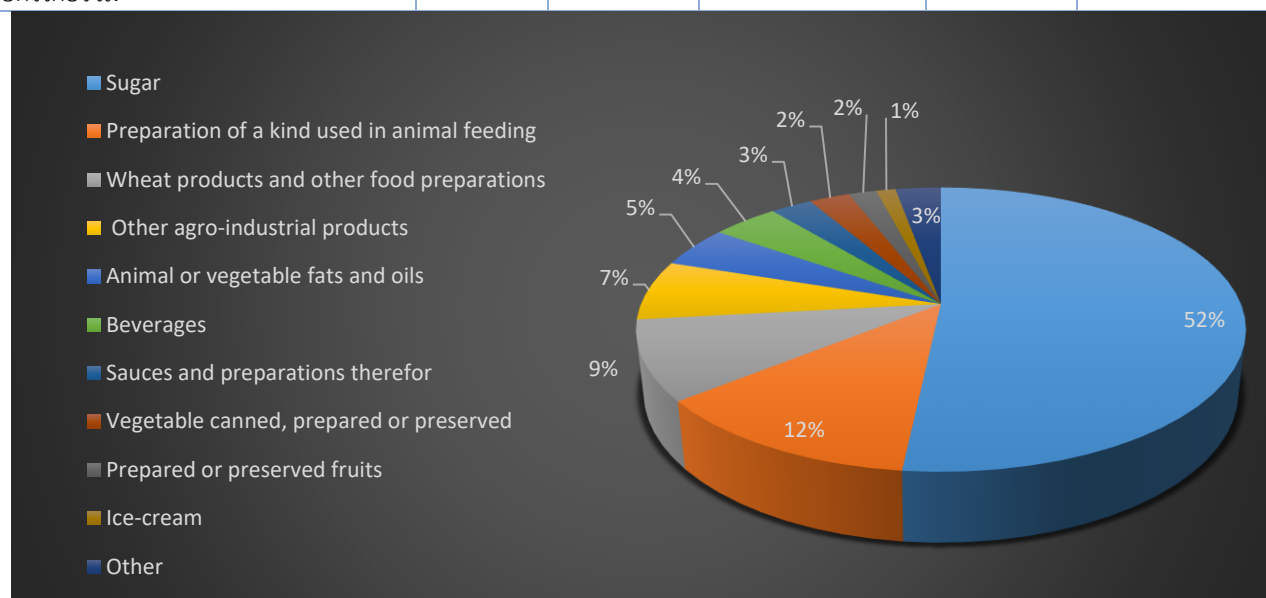

รูปภาพ : สัดส่วนการส่งออกสินค้าเกษตรไทยไปยังอินโดนีเซีย 10 อันดับแรก เดือนกันยายน 2568

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (ประเทศไทย)

ตารางแสดงมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมจากไทยไปอินโดนีเซีย เดือนกันยายน 2568

ลำดับ	สินค้าโภคภัณฑ์ สินค้าเกษตรกรรม	ส.ค. 68	ก.ย. 68	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบกับ กับเดือนก่อน ส.ค. 68 – ก.ย. 68	ก.ย. 67	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบกับเดือน เดียวกันกับปีก่อน ก.ย. 68 / ก.ย. 67
		มูลค่า (ล้านบาท)	มูลค่า (ล้านบาท)		มูลค่า (ล้านบาท)	
1	น้ำตาลทราย	16.29	898.42	5,415.16	211.10	325.59
2	อาหารสัตว์เลี้ยง	182.32	216.94	18.99	357.56	-39.33
3	ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหาร สำเร็จรูปอื่นๆ	122.99	157.55	28.10	328.35	-52.02
4	สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตรอื่นๆ	144.67	118.70	-17.95	141.65	-16.20
5	ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์	65.30	81.68	25.08	74.76	9.26
6	เครื่องดื่ม	156.85	72.89	-53.53	126.22	-42.25
7	สิ่งปรุงรสอาหาร	45.00	45.65	1.44	41.55	9.87
8	ผักกระป๋อง และผักแปรรูป	40.98	44.81	9.35	59.32	-24.46
9	ผลไม้กระป๋องและแปรรูป	39.15	30.31	-22.58	60.52	-49.92
10	ไอศกรีม	19.77	21.35	7.99	24.66	-13.42
อุตสาหกรรมเกษตรรวม 10 รายการ		833.32	1,688.30	102.60	1,425.69	18.42
อุตสาหกรรมเกษตร รวมทุกรายการ		875.03	1,737.97	98.62	1,459.45	19.08
สินค้าเกษตรกรรมและสินค้าอุตสาหกรรม เกษตรโดยรวม		1,923.35	2,722.88	41.57	2,352.21	15.76

รูปภาพ : สัดส่วนการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมไทยไปยังอินโดนีเซีย 10 อันดับแรก เดือนกันยายน 2568

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (ประเทศไทย)

สถานการณ์ราคายางพาราในอินโดนีเซีย

ราคายางแท่งมาตรฐานของอินโดนีเซีย (Standard Indonesian Rubber: SIR)

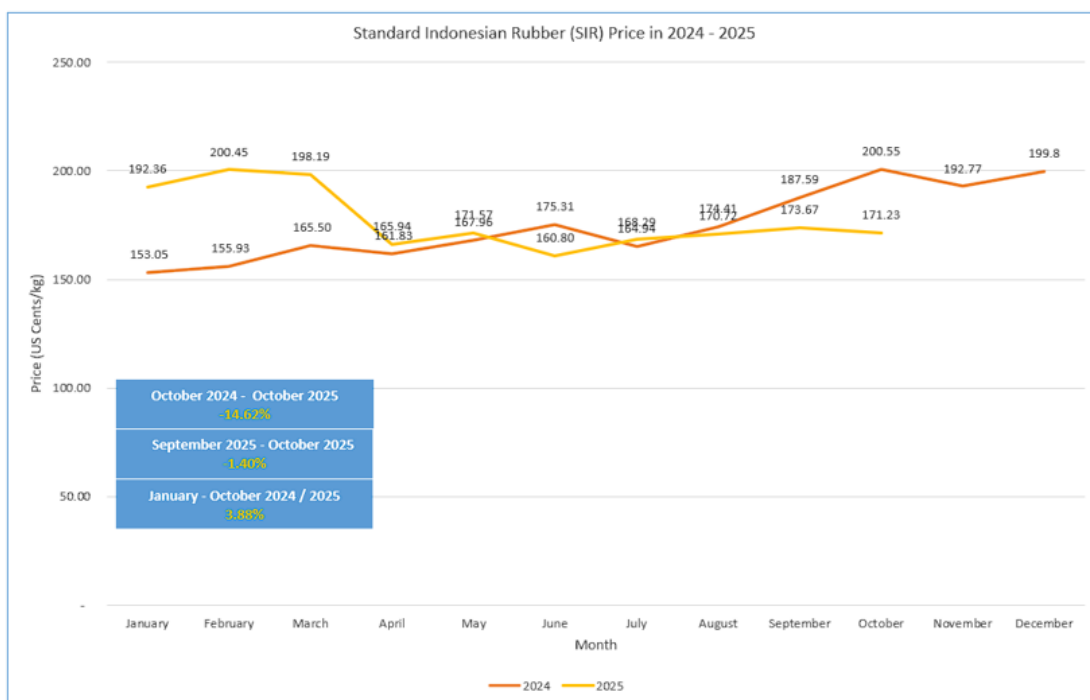

Figure: Comparison Price of Standard Indonesian Rubber (SIR)

Source: ASEAN Rubber Business Council (ARBC)

รายละเอียดราคายางแท่ง (SIR)	ราคา (เซนต์สหรัฐ/กิโลกรัม)	อัตราการเติบโต (%)
ราคายางแท่งเปรียบเทียบกับช่วงเวลา (เดือน) เดียวกันของปีก่อนหน้า		
เดือนตุลาคม 2568	171.23	-14.62 %
เดือนตุลาคม 2567	200.55	
ราคายางแท่งเปรียบเทียบกับเดือนก่อนหน้า		
เดือนตุลาคม 2568	171.23	-1.40 %
เดือนกันยายน 2568	173.67	
ราคายางแท่งเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า		
เดือนมกราคม – เดือนตุลาคม 2568	1,773.22	3.88 %
เดือนมกราคม – เดือนตุลาคม 2567	1,707.07	

Table: Comparison Price of Standard Indonesian Rubber (SIR)

Source: ASEAN Rubber Business Council (ARBC)

การส่งออก – นำเข้ายางพาราระหว่างไทย - อินโดนีเซีย

มูลค่าการนำเข้าสินค้าผลิตภัณฑ์ยางพาราของอินโดนีเซียมายังไทย ประจำเดือนกันยายน 2568

ลำดับ	รายการ	พ.ย. 67	ธ.ค. 67	ม.ค. 68	ก.พ. 68	มี.ค. 68	เม.ย. 68	พ.ค.68	มิ.ย.68	ก.ค.68	ส.ค.68	ก.ย.68
1	ผลิตภัณฑ์ทำจากยาง	70.63	33.97	45.12	40.66	49.69	33.09	44.18	52.38	51.27	47.10	53.72
2	วัสดุทำจากยาง	18.83	11.75	29.10	21.56	36.98	16.20	26.48	6.69	28.86	52.24	13.62
รวมมูลค่าทั้งหมด (ล้านบาท)		89.46	45.72	74.22	62.22	86.67	49.29	70.66	59.07	80.13	99.34	67.34

มูลค่าการส่งออกสินค้ายางพาราของไทยไปยังอินโดนีเซีย ประจำเดือนกันยายน 2568

ลำดับ	รายการ	พ.ย. 67	ธ.ค. 67	ม.ค. 68	ก.พ.68	มี.ค. 68	เม.ย.68	พ.ค.68	มิ.ย. 68	ก.ค.68	ส.ค.68	ก.ย.68
1	ยางแผ่น -ยางแผ่นรมควันชั้นที่ 3	0.88	-	-	1.57	-	2.37	-	-	-	1.36	0.1
2	ยางแท่ง	0.84	-	0.79	-	0.29	-	0.99	-	0.26	1.06	-
	ยางธรรมชาติที่กำหนด ไว้ทางเทคนิค	0.84	-	0.79	-	0.29	-	0.99	-	0.26	1.06	-
3	น้ำยางข้น	73.66	86.49	33.14	65.06	64.54	25.09	69.14	41.40	38.33	38.1	28.12
4	ยางพาราอื่น ๆ - ในลักษณะขั้นปฐม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมมูลค่าทั้งหมด (ล้านบาท)		75.38	86.49	33.93	66.63	64.83	27.46	70.13	41.40	38.59	40.52	28.22

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (ประเทศไทย)

สถานการณ์ยางพาราในอินโดนีเซีย

- ภาคการผลิตยางพาราของเกษตรกรรายย่อยอินโดนีเซียเผชิญทางแยกสำคัญ: ราคาตกต่ำ เสี่ยงเกษตรกรละทิ้งพื้นที่เพาะปลูก

นาย Irfan Ahmad Fauzi ประธานสมาคมเกษตรกรยางพาราแห่งอินโดนีเซีย (Apkarindo) ระบุว่า ภาคการผลิตยางพาราของเกษตรกรรายย่อยยังคงมีศักยภาพสูงในการกลับมาเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจระดับชาติ อย่างไรก็ตาม ภาคส่วนดังกล่าวกำลังเผชิญกับความท้าทายหลายประการ โดยเฉพาะ ราคาขายพาราในระดับเกษตรกรที่อยู่ระหว่าง 10,000 - 13,000 รูเปียห์/กก. ต่ำกว่าระดับราคาที่เหมาะสม ซึ่งอยู่ที่ประมาณ 25,000 รูเปียห์/กก.

สถานการณ์ราคาที่ตกต่ำอย่างต่อเนื่องส่งผลให้เกษตรกรจำนวนมากไม่สามารถดำเนินโครงการปรับปรุงและฟื้นฟูสวนยาง (replanting program) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากต้นทุนส่วนใหญ่มีอายุมาก ทำให้ผลผลิตลดลง ขณะที่ต้นทุนการเพาะปลูกเพิ่มสูงขึ้น นอกจากนี้ ข้อจำกัดด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และอำนาจต่อรองที่อ่อนแอ ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้เกษตรกรจำนวนมากหันไปปลูกพืชเศรษฐกิจชนิดอื่น เช่น ปาล์มน้ำมัน ซึ่งให้รายได้ที่มั่นคงกว่าในระยะสั้น แนวโน้มดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่ใช้ยางพาราเป็นวัตถุดิบหลักภายในประเทศ

ข้อมูลจากกรมพื้นที่เพาะปลูก (Directorate General of Plantations) ระบุว่า อินโดนีเซียมีเกษตรกรรายย่อยกว่า 2.33 ล้านครัวเรือน ที่ยังคงพึ่งพาภาคการผลิตยางพาราเป็นแหล่งรายได้หลัก โดยมีพื้นที่เพาะปลูกรวมประมาณ 3.8 ล้านเฮกตาร์ ทั้งนี้ มูลค่าการส่งออกยางพาราธรรมชาติของอินโดนีเซียในปี 2566 อยู่ที่ประมาณ 38 ล้านล้านรูเปียห์ นับเป็นหนึ่งในสินค้าส่งออกสร้างรายได้หลักของภาคเกษตรนอกภาคพลังงาน (non-oil and gas sector) ซึ่งสะท้อนถึงศักยภาพทางเศรษฐกิจของยางพาราที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการเติบโตของประเทศ หากได้รับการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ และได้รับการสนับสนุนภายใต้นโยบายที่มีทิศทางที่ชัดเจน

นาย Irfan กล่าวเพิ่มเติมว่า อินโดนีเซียเคยมีบทบาทโดดเด่นในฐานะประเทศผู้ผลิตและผู้ส่งออกยางพารารายใหญ่ของโลก โดยเฉพาะในช่วงทศวรรษ 1980–1990 ซึ่งภาคการผลิตยางพาราของเกษตรกรรายย่อยเคยเป็นเสาหลักของเศรษฐกิจชนบทในหลายพื้นที่ โดยเฉพาะบนเกาะสุมาตราและกาลิมันตัน การฟื้นฟูศักยภาพของภาคยางพาราจึงจำเป็นต้องดำเนินมาตรการเชิงยุทธศาสตร์อย่างต่อเนื่อง ได้แก่ การเสริมสร้างโครงสร้างสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง การพัฒนาสหกรณ์ระดับชุมชนให้มีบทบาทในการบริหารจัดการผลผลิตและการตลาด และการส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปขั้นปลาย (agro-based downstream industry) ในระดับฐานราก เพื่อให้มูลค่าเพิ่มจากการผลิตสามารถกระจายกลับสู่เกษตรกรได้โดยตรง แนวทางดังกล่าวจะช่วยสร้างระบบห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นธรรมและยั่งยืนสำหรับผู้ผลิตรายย่อยทั่วประเทศ

ในการประชุมใหญ่สามัญระดับชาติของสมาคม เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2568 นาย Irfan ได้ย้ำถึงความมุ่งมั่นของสมาคมในการทำหน้าที่เป็นเวทีกลางประสานความร่วมมือ (Collaborative Platform) ระหว่างภาคเกษตรกร ภาครัฐ และภาคเอกชน โดยมุ่งเน้นให้ความสำคัญในการพัฒนาองค์ความรู้ด้านเทคนิค การขยายโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุน และการสร้างเครือข่ายพันธมิตรกับอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ยางพารารายย่อยทั้งในตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ นอกจากนี้ สมาคมยังได้เชิญชวนทุกภาคส่วนให้ร่วมมือกันขับเคลื่อนการพัฒนาภาคยางพาราย่างยั่งยืน

- **อุตสาหกรรมยางพาราอินโดนีเซียเผชิญวิกฤตซ้ำซ้อนจากโรคพืช-ราคาตกต่ำ-ขาดการสืบทอดอาชีพ**

อุตสาหกรรมยางพารา ซึ่งเป็นหนึ่งในฐานรายได้หลักของเศรษฐกิจอินโดนีเซีย โดยเฉพาะในจังหวัดสุมาตราใต้ กำลังเผชิญความท้าทายครั้งใหญ่ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา นาย Alex K. Eddy ประธานสมาคมผู้ประกอบการยางพาราอินโดนีเซีย (Gapkindo) ประจำจังหวัดสุมาตราใต้เปิดเผยว่า ปริมาณการผลิตยางธรรมชาติของประเทศลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยระบุว่าในปี 2560 อินโดนีเซียสามารถส่งออกยางได้สูงถึง 3.8 ล้านตัน แต่ในปี 2567 ปริมาณการส่งออกลดลงกว่าร้อยละ 50 เหลือเพียง 1.6 ล้านตัน สำหรับจังหวัดสุมาตราใต้ ปริมาณการส่งออกลดลงจาก 918,000 ตันในปี 2563 เหลือประมาณ 740,000 ตันในปี 2567 ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้ผลผลิตลดลง ได้แก่ การระบาดของโรคพืช อายุของต้นยางที่มากขึ้น ราคาภายในตลาดโลกที่ตกต่ำ และปัญหาการขาดแคลนเกษตรกรรุ่นใหม่เข้าสู่อาชีพ นาย Alex ระบุว่า โรคใบไหม้ยาง (Pestalotiopsis leaf fall disease) ซึ่งส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรง ทำให้ใบยางร่วงจำนวนมาก และลดประสิทธิภาพการสังเคราะห์แสงของต้นยาง หากไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน อินโดนีเซีย โดยเฉพาะจังหวัดสุมาตราใต้ อาจสูญเสียความได้เปรียบในฐานะประเทศผู้ผลิตยางธรรมชาติรายสำคัญของโลก

นอกจากนี้ ปัญหาราคายางที่ตกต่ำอย่างต่อเนื่อง ยังเป็นอุปสรรคต่อความยั่งยืนของภาคเกษตรยางพารา ทำให้เกษตรกรจำนวนมากขาดเงินทุนในการฟื้นฟูสวนยางที่ติดโรค บางส่วนจำเป็นต้องตัดต้นยางและหันไปปลูกพืชเศรษฐกิจอื่นที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า อย่างไรก็ตาม นาย Alex ย้ำว่า ยางธรรมชาติยังคงเป็นวัตถุดิบเชิงยุทธศาสตร์ที่ไม่สามารถทดแทนได้ โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมการผลิตยางรถยนต์ อุปกรณ์การแพทย์ และผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่น ๆ ทั้งนี้ นาย Alex ได้เรียกร้องให้ภาครัฐเร่งดำเนินมาตรการสนับสนุนเชิงโครงสร้างอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อรักษาเสถียรภาพของอุตสาหกรรมยางพาราในประเทศ และผลักดันโครงการฟื้นฟูสวนยาง (Replanting Program) อย่างจริงจัง เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่ยังขาดแหล่งเงินทุนเพียงพอสำหรับการปลูกแทนต้นยางที่เสื่อมสภาพ ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาอย่างน้อย 6–7 ปี จึงจะกลับมาผลิตได้อีกครั้ง

นาย Alex เน้นย้ำถึงความสำคัญในการส่งเสริมการแปรรูปและพัฒนาอุตสาหกรรมต่อ ยอดผลผลิตยางพารา (Rubber Downstreaming) ซึ่งยังดำเนินการได้ไม่เต็มศักยภาพ แม้อินโดนีเซียจะเป็นผู้ผลิตรายใหญ่อันดับสองของโลก พร้อมทั้งตั้งข้อสังเกตว่า โรงงานผลิตยางล้อเครื่องบินใช้วัตถุดิบยางธรรมชาติกว่า ร้อยละ 90 แต่เหตุใดอินโดนีเซียจึงยังไม่สามารถผลิตได้เองในประเทศ นอกจากนี้ นาย Alex ชี้ให้เห็นถึงคุณค่าทางสิ่งแวดล้อมของต้นยางพารา โดยระบุว่า มีบทบาทในการดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และช่วยลดภาวะโลกร้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขณะเดียวกัน นาย Tjahjanto Herawan ผู้อำนวยการ บริษัท PT Riset Perkebunan Nusantara (RPN) เปิดเผยว่า การประชุมเชิงปฏิบัติการระดับชาติ (National Workshop) ที่จัดโดย คณะกรรมการวิจัยและพัฒนายางระหว่างประเทศ (International Rubber Research and Development Board: IRRDB) ร่วมกับ สถาบันวิจัยยางอินโดนีเซีย (Indonesian Rubber Research Institute: IRRI) ระหว่างวันที่ 20–22 ตุลาคม 2568 มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาระบบในภาคยางพารา โดยหัวข้อสำคัญของการประชุมครอบคลุม การควบคุมโรคใบไหม้แบบบูรณาการ เทคโนโลยีการปลูกที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การใช้ประโยชน์วัสดุอินทรีย์ภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน และการพัฒนาความร่วมมือด้านการวิจัยเพื่อปรับปรุงพันธุ์ยางที่มีความต้านทานโรคสูง นอกจากนี้ ยังมีการศึกษาดูงานภาคสนามเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านเทคโนโลยีการจัดการสวนยางอย่างยั่งยืน การดำเนินการดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นของภาครัฐและภาคเอกชนอินโดนีเซียในการยกระดับอุตสาหกรรมยางพาราให้มีศักยภาพในการแข่งขันในระยะยาว ทั้งในมิติเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี

สถานการณ์ราคาสินค้าเกษตรไทยในอินโดนีเซีย ประจำเดือนกันยายน 2568

ลำดับ ที่	ภาพ ผลไม้	ชื่อไทย	Ranch Market, Lotte Shopping Avenue	All Fresh Ambassador	Lotte Mart, ITC Kuningan	GrandLucky SCBD, Senayan	Total Buah Segar, Warung Buncit
1		มะขามหวาน	Rp 34,900/250g	Rp 17,400/250g	-	Rp 34,900/250g	-
2		ลำไย	Rp 52,800/Kg	Rp 54,620/Kg	Rp 62,900/Kg	Rp 58,900/Kg	Rp 69,600/Kg
3		มะพร้าวน้ำหอม พร้อมดื่ม	-	-	-	Rp 37,900/Kg	-
4		มะพร้าวน้ำหอม	-	-	-	-	-
5		ทุเรียน หมอนทอง	-	-	-	-	-
6		ข้าว หอมมะลิ	-	Rp 180,000/5 Kg	-	Rp 169,900 / 5 Kg	-

หมายเหตุ : อัตราแลกเปลี่ยน 520 รูเปียห์ ต่อ 1 บาท

3. ประเด็นปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการค้าสินค้าเกษตรของไทย

- ไม่มีรายงานการตรวจพบสารตกค้าง สารปนเปื้อน เชื้อจุลินทรีย์ หรือการที่ไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐานสุขอนามัยอื่น ๆ ในสินค้าเกษตรของไทยที่นำเข้ามายังสาธารณรัฐอินโดนีเซีย
- กระทรวงสาธารณสุข มาเลเซียได้มีหนังสือแจ้ง มกอช. กรณีการตรวจพบสินค้าเกษตรและอาหารไม่เป็นไปตามมาตรฐานการนำเข้าอาหารของมาเลเซีย จำนวน 6 ครั้ง โดยมีการตรวจพบสารตกค้างเกินกว่าที่กฎหมายของมาเลเซียกำหนด จำนวน 7 รายการ คือ 1. มะเขือม่วง (Eggplant) 2. กุ้ยช่าย (Chive) 3. คะน้าจีน (Kailan / Chinese Broccoli) 4. เครื่องดื่มชูกำลัง เอ็ม-150 รสพลังงาน (Soft Drink) 5. ส้ม (Citrus Fruits) 6. ขิงสด (Fresh Ginger) และ 7. บิสกิตสอดไส้ครีมช็อกโกแลต (ตรา Poly Bear)

4. สถานการณ์ด้านการเกษตรที่สำคัญของอินโดนีเซีย

- BPS ชี้นำอินโดนีเซียเกิดภาวะเงินฝืดครั้งแรกในรอบ 4 ปี ผลผลิตเพิ่ม-ราคาลดทั่วประเทศ

เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2568 สำนักสถิติแห่งชาติอินโดนีเซีย (BPS) เผยแพร่รายงานสถานการณ์ราคาสินค้าเกษตรระบุว่า ข้าวเข้าสู่ภาวะเงินฝืด (deflation) ซึ่งหมายถึงภาวะที่ราคาข้าวปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง เป็นครั้งแรกนับตั้งแต่ปี 2564 โดยในเดือนกันยายน 2568 ราคาปรับลดลงร้อยละ 0.13 ซึ่งสะท้อนถึงการสิ้นสุดของแนวโน้มเงินเฟ้อรายเดือนที่ดำเนินต่อเนื่องมาตลอดช่วง 4 ปี (พ.ศ. 2564 – 2567) ทั้งนี้ ในช่วงเวลาดังกล่าว ข้าวถือเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลให้ดัชนีราคาผู้บริโภค (Consumer Price Index: CPI) ปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

นาย M. Habibullah รองหัวหน้าฝ่ายสถิติการผลิตของ BPS เปิดเผยว่า ปรากฏการณ์ดังกล่าวถือเป็น “ความผิดปกติในเชิงบวก” (Positive anomaly) ที่สะท้อนประสิทธิภาพด้านผลผลิตและเสถียรภาพของห่วงโซ่อุปทานที่เกิดจากปัจจัยสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ (1) ปริมาณผลผลิตจากฤดูเก็บเกี่ยวรอบสอง (ฤดูนาปรัง) เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ส่งผลทำให้ปริมาณข้าวเปลือกเข้าสู่ตลาดมากขึ้น (2) การระบายสต็อกข้าวเปลือกเก่าจากโรงสีเพื่อใช้ประโยชน์เพิ่มเติม และ (3) ปริมาณข้าวสารส่วนเกินในตลาดค้าส่งและค้าปลีก ส่งผลให้ราคาข้าวปรับลดลงในทุกระดับของห่วงโซ่อุปทานทั้งในระดับโรงสี ผู้ค้าส่งและผู้ค้าปลีก

จากข้อมูลสถิติของ BPS พบว่า ในเดือนกันยายน 2568 ราคาข้าวเฉลี่ยในระดับโรงสีคุณภาพพรีเมียมอยู่ที่ 13,739 รูเปียห์/กก. (ลดลงร้อยละ 0.72) เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ขณะที่ข้าวคุณภาพปานกลางอยู่ที่ 13,386 รูเปียห์/กก. (ลดลงร้อยละ 0.54) และข้าวคุณภาพรองลงมาอยู่ที่ 13,278 รูเปียห์/กก. (ลดลงร้อยละ 0.31) ทั้งนี้ BPS รายงานเพิ่มเติมว่า ภาวะเงินฝืดดังกล่าวมีสาเหตุหลักจากการเพิ่มขึ้นของผลผลิตในระดับประเทศ โดยอ้างอิงข้อมูลจากระบบสำรวจพื้นที่เพาะปลูกและคาดการณ์ผลผลิต (KSA) ของ BPS ซึ่งประเมินว่า ปริมาณผลผลิตข้าวของอินโดนีเซียระหว่างเดือนมกราคม-พฤศจิกายน 2568 จะอยู่ที่ประมาณ 33.19 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.62 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 (29.47 ล้านตัน) และสูงกว่าผลผลิตทั้งปี 2567 ซึ่งอยู่ที่ 30.34 ล้านตันอย่างมีนัยสำคัญ ปริมาณผลผลิตที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวยืนยันถึงความมั่นคงของอุปทานภายในประเทศ และมีส่วนช่วยลดแรงกดดันต่อระดับราคาข้าวในตลาด

ในโอกาสเดียวกัน นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย กล่าวย้่าว่า จากแนวโน้มผลผลิตข้าวที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง รัฐบาลไม่มีแผนจะนำเข้าข้าวเพิ่มเติมในปีนี้ เนื่องจากปริมาณสต็อกข้าวภายในประเทศอยู่ในระดับที่เพียงพอ ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของผลผลิตเป็นผลจากการเปลี่ยนผ่านเชิงโครงสร้าง (Structural transformation) ในภาคการเกษตรที่รัฐบาลกำลังดำเนินการอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมการพัฒนาแหล่งเพาะปลูกใหม่

การปรับปรุงระบบชลประทาน และการยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกร ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารของประเทศในระยะยาว

รายงานของ BPS แสดงให้เห็นว่าภาคการผลิตของอินโดนีเซียกำลังเปลี่ยนผ่านสู่ความยั่งยืนในมิติ “ผลผลิตสูง-ราคาควบคุมได้-ความมั่นคงทางอาหาร” ซึ่งนับเป็นพัฒนาการเชิงบวกต่อเสถียรภาพราคาและเศรษฐกิจมหภาคในช่วงปี 2568–2569 ทั้งยังมีส่วนสนับสนุนการรักษากำลังซื้อของภาคครัวเรือน และเสริมสร้างเสถียรภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศอย่างต่อเนื่อง

- **อินโดนีเซียครองศักยภาพผู้นำผลไม้เมืองร้อนของโลก ส่งออกหลักไปจีน ฮังกง และสหรัฐอเมริกาเบรตส์**

ด้วยที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ซึ่งอยู่บนเส้นศูนย์สูตร อินโดนีเซียจึงมีความได้เปรียบเชิงภูมิอากาศ (Climatic Advantage) ในการผลิตผลไม้เมืองร้อนตลอดทั้งปี ไม่ว่าจะเป็นทุเรียน มังคุด เงาะ หรือผลไม้เขตร้อนชนิดอื่น ๆ ปัจจุบันดังกล่าวส่งผลให้ประเทศมีศักยภาพสูงในฐานะแหล่งผลิตและส่งออกผลไม้เมืองร้อนรายสำคัญของโลก (Global powerhouse in tropical fruit production and export) ข้อมูลจาก Observatory of Economic Complexity (OEC) ประจำปี 2566 ระบุว่า จีนเป็นประเทศผู้นำเข้าผลไม้เมืองร้อนจากอินโดนีเซียเป็นอันดับหนึ่ง โดยมีมูลค่าการนำเข้าสูงถึง 95.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ รองลงมาคือ ฮังกง 55.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และ สหรัฐอเมริกาเบรตส์ 6.24 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขณะที่ ฝรั่งเศส และ สิงคโปร์ อยู่ในอันดับที่สี่และห้าตามลำดับ โดยมีมูลค่าการนำเข้า 1.53 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และ 1.32 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนชาติอาระเบียและมาเลเซีย อยู่ในลำดับถัดมา ตามด้วย คูเวต 0.761 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เนเธอร์แลนด์ 0.757 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และ เยอรมนี 0.723 ล้านดอลลาร์สหรัฐ รวมเป็นสิบประเทศคู่ค้าหลักของอินโดนีเซียในการนำเข้าผลไม้เมืองร้อน

ในด้านการผลิตภายในประเทศ ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) ประจำปี 2567 ระบุว่า กล้วยเป็นผลไม้เมืองร้อนที่มีปริมาณผลผลิตสูงสุดของประเทศจำนวน 9.26 ล้านตัน รองลงมาคือ มะม่วง 3.3 ล้านตัน สับปะรด 2.74 ล้านตัน ส้ม 2.45 ล้านตัน และ สละ 2.09 ล้านตัน ผลผลิตดังกล่าวเป็นสินค้าหลักในห่วงโซ่อุปทานด้านอาหารและการค้าผลไม้ของประเทศ โดยสรุป อินโดนีเซียยังคงรักษาสถานะความเป็นศูนย์กลางการผลิตผลไม้เมืองร้อนของโลก ทั้งในเชิงปริมาณและความหลากหลายของสายพันธุ์ การขยายตลาดส่งออกไปยังภูมิภาคเอเชีย ตะวันออกกลาง และยุโรป สะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรเชิงมูลค่าเพิ่ม (Value-added agribusiness) ที่สามารถต่อยอดสู่การพัฒนาในระดับอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร (Agro-industrial processing) ในอนาคต ซึ่งจะช่วยเพิ่มรายได้จากการส่งออก เสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจของภาคเกษตร และสนับสนุนการเติบโตอย่างยั่งยืนของเศรษฐกิจอินโดนีเซียในระยะยาว

- **กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย จับมือสำนักงานอาหารแห่งชาติ-ภาคเอกชนร่วมรักษาเสถียรภาพราคาไก่เนื้อ มั่นใจปริมาณเพียงพอรับช่วงปลายปี**

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ร่วมกับสำนักงานอาหารแห่งชาติ (National Food Agency: Bapanas) และภาคเอกชนในอุตสาหกรรมสัตว์ปีก ได้เสริมสร้างความร่วมมือเชิงบูรณาการระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจ เพื่อรักษาเสถียรภาพด้านราคาและปริมาณเนื้อไก่เนื้อเชิงพาณิชย์ทั่วประเทศ รวมทั้งประกันให้ห่วงโซ่อุปทานดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพในช่วงปลายปีนี้

นาย Agung Suganda อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เปิดเผยว่า การผลิตไก่เนื้อของประเทศยังคงมีแนวโน้มเติบโตอย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ โดยข้อมูลคาดการณ์ ณ เดือนตุลาคม 2568 ระบุว่า ปริมาณการผลิตไก่เนื้อเชิงพาณิชย์อยู่ที่ประมาณ 372,867 ตัน ขณะที่ความต้องการบริโภคของประชาชนอยู่ที่ 325,641 ตัน

ส่งผลให้มีส่วนเกินการผลิต (Surplus) ประมาณ 47,226 ตัน สะท้อนถึงประสิทธิภาพและความสามารถในการปรับตัวของภาคปศุสัตว์อินโดนีเซียที่พัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยความสำเร็จนี้ไม่เพียงรับประกันความเพียงพอของเนื้อไก่ต่อความต้องการบริโภคในประเทศเท่านั้น แต่ยังเป็นหลักฐานยืนยันถึงความสำเร็จของความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ ในการเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารของชาติ

ข้อมูลจากระบบติดตามสถานการณ์ตลาดและความต้องการสินค้าอุปโภคบริโภคพื้นฐาน (Market and Basic Needs Monitoring System: SP2KP) ของกระทรวงการค้า ระบุว่า ราคาจำหน่ายไก่เนื้อในตลาดยังคงทรงตัวในช่วงครึ่งแรกของเดือนตุลาคม 2568 โดยมีราคาเฉลี่ยอยู่ที่ 38,743 รูเปียห์/กก. ซึ่งต่ำกว่าราคามาตรฐานอ้างอิงของรัฐบาล (Government Reference Price: HAP) ที่กำหนดไว้ 40,000 รูเปียห์/กก. สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่ากระบวนการจัดส่งและการกระจายสินค้าจากผู้ผลิตถึงผู้บริโภคดำเนินไปอย่างราบรื่น

ในขณะที่ นาย I Ketut Gusti Astawa รองหัวหน้าฝ่ายเสถียรภาพและความเพียงพอด้านอาหาร (Deputy for Food Stability and Availability) Bapanas กล่าวแสดงความชื่นชมต่อความร่วมมือและการประสานงานของทุกภาคส่วน โดยระบุว่าผลการติดตามสถานการณ์แสดงให้เห็นว่าราคาไก่เนื้อในหลายจังหวัดยังคงอยู่ในระดับมั่นคงและเหมาะสมต่อผู้บริโภค ซึ่งแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพและความเข้มแข็งของระบบกระจายสินค้าอาหารในระดับประเทศ นาย Astawa กล่าวเพิ่มเติมว่า การบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐบาลกลาง รัฐบาลท้องถิ่น และภาคเอกชน ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการรักษาเสถียรภาพด้านอาหารของประเทศ พร้อมเน้นย้ำว่าความร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่างๆ จำเป็นต้องได้รับการสานต่อและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อรักษาสมดุลระหว่างราคาและปริมาณของสินค้าอาหารที่มีความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ เช่น เนื้อไก่ ให้คงอยู่ในระดับที่เหมาะสมและเพียงพอต่อความต้องการของตลาด

ในโอกาสเดียวกัน นาย Sigit Pambudi ผู้แทนสมาคมโรงเชือดสัตว์ปีกแห่งอินโดนีเซีย (Indonesian Poultry Slaughterhouse Association: ARPHUIN) ระบุว่า ภาคเอกชนพร้อมให้การสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลในการรักษาสมดุลของตลาดอย่างต่อเนื่อง โดยยืนยันว่า ผู้ประกอบการมีความมุ่งมั่นในการรักษาความมีประสิทธิภาพของห่วงโซ่อุปทานสัตว์ปีกในระดับประเทศ ทั้งนี้ จากรายงานของสมาคมฯ พบว่า ราคาจำหน่ายเนื้อไก่แช่เย็นในจุดจำหน่ายกว่า 2,000 แห่งทั่วประเทศ ยังคงอยู่ในช่วง 35,000–37,000 รูเปียห์/กก. ซึ่งเป็นระดับที่ช่วยให้ผู้บริโภคสามารถเข้าถึงเนื้อไก่คุณภาพในราคาที่เหมาะสมได้อย่างทั่วถึง

นาย Agung เน้นย้ำถึงความมุ่งมั่นร่วมกันของทุกภาคส่วนในการรักษาเสถียรภาพของราคาและปริมาณเนื้อไก่ทั่วประเทศ พร้อมกล่าวว่า ด้วยความร่วมมืออย่างแน่นแฟ้นระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน อินโดนีเซียจะสามารถรักษาเสถียรภาพด้านราคา คงความเพียงพอของปริมาณเนื้อไก่ และรับประกันให้ประชาชนได้สามารถเข้าถึงอาหารที่มีคุณภาพในราคาที่เป็นธรรมได้อย่างต่อเนื่อง

● การพัฒนาโครงการ “จัดทำพื้นที่นาข้าวใหม่” จังหวัดกาลิมันตันใต้

ตามข้อบังคับของรัฐบาล หมายเลข 14 ปี 2025 รัฐบาลอินโดนีเซียยังคงผลักดันการพัฒนาเกษตรกรรมในพื้นที่ที่มีศักยภาพทั่วประเทศ โดยหนึ่งในพื้นที่ยุทธศาสตร์ที่ได้รับความสำคัญคือ อำเภอ Tanah Laut จังหวัดกาลิมันตันใต้ ซึ่งมีพื้นที่เกษตรกรรมขนาดใหญ่แต่ยังไม่ได้มีการใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการใช้ที่ดินและเพิ่มศักยภาพการผลิต รัฐบาลกลางได้ดำเนินโครงการจัดทำนาข้าวใหม่ (New Paddy Field Program) ครอบคลุมพื้นที่กว่า 30,000 เฮกตาร์

ในจังหวัดกาลิมันตันใต้ โดยในจำนวนนี้ 4,056 เฮกตาร์ตั้งอยู่ในอำเภอ Tanah Laut มุ่งเน้นการเปลี่ยนพื้นที่ที่รกร้างให้กลายเป็นพื้นที่เพาะปลูกที่มีผลผลิตสูง พร้อมสนับสนุนด้วยเทคโนโลยีและเครื่องจักรกลการเกษตรสมัยใหม่

ความจำเป็นของโครงการดังกล่าวทวีความสำคัญมากขึ้นจากปัญหาการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน และการปรับเปลี่ยนชนิดพืชปลูกที่เกิดขึ้นต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลให้พื้นที่นาข้าวลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ปัจจุบัน อำเภอ Tanah Laut มีพื้นที่ปลูกข้าวประมาณ 27,115 เฮกตาร์ โดยมีดัชนีการปลูก (Cropping Index: IP) ต่ำกว่า 200 เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการใช้ที่ดินและเพิ่มผลผลิต รัฐบาลจึงได้ดำเนินโครงการจัดทำนาข้าวของประชาชน เพื่อเพิ่มดัชนีการปลูก และส่งเสริมการใช้ประโยชน์พื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ในเชิงปฏิบัติ พื้นที่เป้าหมายได้รับการจัดสรรเครื่องจักรกลการเกษตรก่อนการเก็บเกี่ยว (Alsintan) จำนวน 693 หน่วย ประกอบด้วยรถแทรกเตอร์ล้อยางและล้อเหล็ก เครื่องดำนา เครื่องสูบน้ำ และเครื่องพ่นสารแบบมือถือ เครื่องจักรเหล่านี้มีบทบาทสำคัญในการเร่งการเตรียมดิน ลดภาระแรงงาน และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตโดยรวมของภาคการเกษตร

นาย Mulyono เลขาธิการกรมโครงสร้างพื้นฐานและเครื่องมือทางการเกษตร ในฐานะผู้รับผิดชอบโครงการเร่งรัดความมั่นคงทางอาหารของจ.กาลิมันตันใต้ กล่าวว่า การใช้เครื่องจักรกลการเกษตรเป็นหัวใจของระบบเกษตรกรรมสมัยใหม่ โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีศักยภาพสูงแต่มีข้อจำกัดด้านแรงงาน การนำเทคโนโลยีเครื่องจักรเข้ามาใช้จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการรักษาระดับผลผลิตให้ต่อเนื่องและยั่งยืน นอกจากการสนับสนุนด้านเครื่องจักรกลแล้ว รัฐบาลยังส่งเสริมการพัฒนาสถาบันเกษตรกร (Farmer Institutional Strengthening) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการพื้นที่นาที่จัดทำใหม่อย่างเป็นระบบ ผ่านกลไกของหน่วยบริการเครื่องจักรกลการเกษตร (Unit Pelayanan Jasa Alsintan: UPJA) กลุ่มเกษตรกร และหน่วยสนับสนุนการผลิตอาหาร (Brigade Pangan) เพื่อให้เกษตรกรสามารถใช้และบำรุงรักษาเครื่องจักรกลร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และดำเนินการต่อเนื่องจากฤดูหนึ่งไปสู่อีกฤดูหนึ่ง

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ยืนยันถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการเร่งรัดสู่ ความเป็นอิสระทางอาหาร (Food Self-Sufficiency) โดยระบุว่า โครงการจัดทำนาข้าวและการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ที่ดินเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารระยะยาว โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีศักยภาพสูง รัฐบาลตั้งเป้าให้อินโดนีเซียกลับมาพึ่งพาตนเองด้านอาหารในระยะเวลาอันใกล้ พร้อมขับเคลื่อนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องตลอดระยะสามปี เพื่อสร้างระบบการผลิตอาหารที่มั่นคงและยั่งยืน ด้วยการบูรณาการระหว่างโครงการจัดทำนาข้าว การใช้เครื่องจักรกลการเกษตรสมัยใหม่ และการเสริมสร้างสถาบันเกษตรกรที่เข้มแข็ง อำเภอ Tanah Laut จึงถูกคาดหวังให้เป็นต้นแบบของระบบเกษตรกรรมที่มีประสิทธิภาพ ยั่งยืน และศักยภาพในการแข่งขัน เพื่อสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายความมั่นคงทางอาหารของอินโดนีเซียในอนาคต

5. นโยบายและประเด็นที่อินโดนีเซียให้ความสนใจ

ข่าวด้านการเกษตร

- อินโดนีเซีย-จีน ยกย่องหุ้นส่วนเชิงยุทธศาสตร์ด้านการเกษตร เสริมศักยภาพการผลิตและการส่งออก

เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2568 นาย Sudaryono รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ได้ให้การต้อนรับ นาย Maierdan Mugaiti รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและพัฒนาชนบทแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน ในโอกาสเยือนอย่างเป็นทางการ ณ สำนักงานใหญ่กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย การประชุมครั้งนี้จัดขึ้นเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือทาง

การเกษตรระหว่างอินโดนีเซียและจีน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาในสาขาข้าว การค้าเกษตรสินค้ากลยุทธ์ (Strategic commodities) และการขยายช่องทางการเข้าถึงตลาดสินค้าส่งออกของอินโดนีเซีย รวมถึงการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีการผลิตและการพัฒนาเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน

รมช. Sudaryono ระบุว่า การหารือทวิภาคีดังกล่าวเป็นไปอย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิผล โดยมีประเด็นสำคัญ 4 ด้าน ที่ได้รับการหยิบยกขึ้นหารือร่วมกัน ได้แก่

(1) ความร่วมมือด้านการผลิตและอุตสาหกรรมข้าว ซึ่งอินโดนีเซียได้รับการยอมรับว่ามีผลผลิตข้าวในระดับสูง และเป็นที่น่าสนใจของจีน โดยทั้งสองฝ่ายได้หารือถึงโอกาสการวิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์ข้าว รวมถึงการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมการผลิตข้าวให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นผ่านกระบวนการแปรรูปและเทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัย

(2) การส่งเสริมการค้าเกษตรระหว่างสองประเทศ ปัจจุบันมูลค่าการค้าผลิตภัณฑ์เกษตรระหว่างอินโดนีเซียและจีนอยู่ที่ประมาณ 7.7 พันล้านเหรียญสหรัฐ โดยอินโดนีเซียมีดุลการค้าเกินดุลประมาณ 1.7 พันล้านเหรียญสหรัฐ สินค้าหลักที่ส่งออก ได้แก่ น้ำมันปาล์ม (CPO) ยางธรรมชาติ และรังนก ซึ่งจีนถือเป็นตลาดหลักที่มีศักยภาพสูง

(3) การเปิดตลาดส่งออกสินค้าการเกษตรของอินโดนีเซียสู่ประเทศจีน ฝ่ายอินโดนีเซียได้เสนอขอการสนับสนุนจากรัฐบาลจีนในการเปิดช่องทางการส่งออกโดยตรงสำหรับสินค้าสำคัญ เช่น พุเรียน รังนก และผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ เนื่องจากอินโดนีเซียเป็นหนึ่งในผู้ผลิตพุเรียนและรังนกรายใหญ่ของโลก ขณะที่จีนเป็นตลาดผู้บริโภคหลัก จึงถือเป็นโอกาสสำคัญในการสร้างรายได้โดยตรงแก่เกษตรกรรายย่อยผ่านการค้าระหว่างประเทศที่มีความเป็นธรรม ทั้งนี้ อินโดนีเซียยังได้เสนอแนวทางในการเสริมสร้างความร่วมมือด้านการพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืน เพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่เหมาะสม

(4) การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านการพัฒนาเกษตรและการลดความยากจนในชนบท ซึ่งเป็นตัวอย่างความสำเร็จที่อินโดนีเซียมุ่งหวังจะนำมาปรับใช้ในประเทศ อินโดนีเซียให้ความสนใจต่อแนวทางของจีนในการเพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและการยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกร ซึ่งถือเป็นต้นแบบความสำเร็จที่สามารถนำมาปรับใช้ในบริบทของอินโดนีเซียได้อย่างเหมาะสม

รมช. Sudaryono กล่าวเพิ่มเติมว่า ตามแนวนโยบายของประธานาธิบดี Prabowo Subianto รัฐบาลให้ความสำคัญกับการยกระดับผลผลิตและประสิทธิภาพการใช้พื้นที่เพาะปลูกของสินค้าเกษตรที่มีความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อขยายตลาดรองรับผลผลิตที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะตลาดจีนซึ่งมีศักยภาพสูงในฐานะประเทศคู่ค้าหลัก ทั้งนี้ ทั้งสองฝ่ายได้แสดงเจตนารมณ์ร่วมในการยกระดับความสัมพันธ์หุ้นส่วนเชิงยุทธศาสตร์ด้านการเกษตร (Strategic Agricultural Partnership) ส่งเสริมการลงทุน และขยายช่องทางการตลาดสินค้าการเกษตร เพื่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม และสร้างความมั่นคงทางอาหารและความกินดีอยู่ดีให้แก่เกษตรกรของทั้งสองประเทศ

- **กระทรวงเกษตรฯ วางแผนผลิตไก่ปี 2569 รับมือความต้องการบริโภคที่เพิ่มขึ้น**

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย โดยกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ (Directorate General of Livestock and Animal Health Services: DGLAHS) ได้จัดการประชุมเพื่อประเมินความเหมาะสมของตัวชี้วัดเกณฑ์การจัดสรรพันธุ์ไก่ปู่-ย่าพันธุ์ (Grand Parent Stock: GPS) สำหรับผู้ประกอบการภาคเอกชน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดทำแผนการผลิตแห่งชาติ สำหรับไก่พันธุ์ ประจำปี 2569 การประชุมจัดขึ้น ณ ศูนย์ฝึกอบรมด้านการขนส่งทางทะเล กรุงจาการ์ตา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความสอดคล้องของตัวชี้วัดและเกณฑ์การจัดสรรพันธุ์ไก่ปู่-ย่าพันธุ์ (GPS) ให้เหมาะสมกับศักยภาพ

ของผู้ประกอบการแต่ละราย เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลเชิงวิชาการในการจัดทำแผนการผลิตแห่งชาติไก่พันธุ์ให้มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และสอดคล้องกับความต้องการบริโภคภายในประเทศอย่างยั่งยืน

การประเมินดังกล่าวดำเนินการภายใต้กรอบมาตรฐานปฏิบัติงาน (Standard Operating Procedure: SOP) สำหรับการจัดทำแผนการผลิตแห่งชาติของไก่พันธุ์ ซึ่งกำหนดขั้นตอนการจัดสรรพันธุ์ให้เป็นไปอย่างมีระบบ โปร่งใส และอิงข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยก่อนการดำเนินการ “Desk Review” DGLAHS ได้ดำเนินการในขั้นตอนเตรียมการสำคัญ อาทิ การรับและตรวจสอบเอกสารคำขอจากผู้ประกอบการ การจัดทำร่าง SOP และร่างแผนการผลิตแห่งชาติ การทบทวนขั้นตอนการจัดสรรพันธุ์ GPS ตลอดจนการเผยแพร่แนวทางการดำเนินงานเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมระหว่างหน่วยงานและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง

GPS สำหรับไก่เนื้อและไข่ถือเป็นหัวใจสำคัญในอุตสาหกรรมการผลิตสัตว์ปีก เนื่องจากการจัดสรรพันธุ์ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการตลาดจะช่วยรักษาสมดุลระหว่างการผลิตและการบริโภคภายในประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ นโยบายด้านการนำเข้าพันธุ์ GPS จึงได้ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการด้านการเพาะพันธุ์เท่านั้น แต่ยังมีผลโดยตรงต่อความมั่นคงทางอาหาร โดยเฉพาะในด้านการจัดหาผลผลิตเนื้อสัตว์ปีกและไข่เพื่อการบริโภคของประชาชนอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง

นาย Agung Suganda อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กล่าวว่า การจัดทำแผนการผลิตแห่งชาติของไก่พันธุ์ถือเป็นเครื่องมือเชิงยุทธศาสตร์ของรัฐบาลในการรักษาสมดุลระหว่างการจัดหาพันธุ์สัตว์กับความต้องการภายในประเทศ โดยดำเนินการภายใต้กรอบการจัดสรรแบบมีเงื่อนไข (Conditional allocation) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงการจัดสรรพันธุ์ได้อย่างเท่าเทียม ส่งเสริมความมั่นคงในการประกอบธุรกิจ และรักษาเสถียรภาพของอุตสาหกรรมปศุสัตว์ปีกในระดับประเทศ

สำหรับตัวชี้วัดการประเมินพันธุ์ไก่ปุ๋ย-ยาพันธุ์ แบ่งออกเป็นสองกลุ่มหลัก ได้แก่

1. พันธุ์ไก่เนื้อ (Broiler): พิจารณาด้านการเพาะพันธุ์และการผลิต ร้อยละ 40 สุขภาพสัตว์และการสาธารณสุข สัตวแพทย์ ร้อยละ 20 การพัฒนาเชิงอุตสาหกรรมปลายน้ำ ร้อยละ 20 สุขภาพสัตว์ ร้อยละ 10 อาหารสัตว์ ร้อยละ 7 และการบริหารจัดการและประสานงาน ร้อยละ 3
2. พันธุ์ไข่ (Layer): พิจารณาด้านการเพาะพันธุ์และการผลิต ร้อยละ 60 และการบริหารจัดการและประสานงาน ร้อยละ 40

การประเมินเชิงเอกสาร (Desk review) ในครั้งนี้มีเป้าหมายเพื่อให้รัฐบาลสามารถจัดทำแผนการผลิตแห่งชาติไก่พันธุ์ประจำปี 2569 ได้อย่างมีหลักเกณฑ์ ชัดเจน โปร่งใส และเป็นธรรม อันจะนำไปสู่การเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมสัตว์ปีกในระดับประเทศให้เติบโตอย่างยั่งยืน

- **อินโดนีเซียเดินหน้าบังคับใช้การรับรองฮาลาลครบวงจร ภายในเดือนตุลาคม 2569**

เพื่อให้การดำเนินงานตามกฎหมายว่าด้วยการรับประกันผลิตภัณฑ์ฮาลาล หมายเลข 33 ปี 2014 (Law No. 33 of 2014 on Halal Product Assurance: JPH) มีผลบังคับใช้อย่างครบถ้วนและเป็นระบบทั่วทั้งตลาดภายในอินโดนีเซีย หน่วยงานรับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาลของอินโดนีเซีย (Indonesia’s Halal Product Assurance Agency: BPJPH) ได้กำหนดให้สินค้าทุกประเภทที่จำหน่ายในประเทศ รวมถึงสินค้านำเข้า ต้องผ่านการรับรองฮาลาลอย่างเป็นทางการ (Mandatory halal certification) ภายในเดือนตุลาคม 2569 ตามที่กำหนดในระเบียบของรัฐบาล หมายเลข 42 ปี 2024

มาตรการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นของผู้บริโภค ส่งเสริมความโปร่งใสในห่วงโซ่อุปทาน และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมฮาลาลในระดับโลก (global competitiveness) โดยเป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากแผนแม่บทการรับรองฮาลาลแห่งชาติ (National Halal Certification Roadmap) ซึ่งเริ่มบังคับใช้ตั้งแต่ปี 2562 โดยกำหนดแผนการดำเนินงานแบบเป็นช่วง (staged implementation) เพื่อให้ทุกภาคส่วนสามารถปรับตัวได้อย่างเป็นระบบ ข้อกำหนดดังกล่าวครอบคลุมหลายภาคส่วนของอุตสาหกรรม ได้แก่

- อาหารและเครื่องดื่ม (Food and Beverages)
- เครื่องสำอาง (Cosmetics)
- ผลิตภัณฑ์ยาและชีวเภสัชภัณฑ์ (Pharmaceuticals and Biopharmaceuticals)
- สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม (Textiles and Apparel)
- รวมถึงสินค้าอุปโภคบริโภคทั่วไป (General Consumer Goods)

ทั้งนี้ การบังคับใช้ในปี 2569 ถือเป็นระยะสุดท้ายของการดำเนินการตามแผนแม่บทการรับรองฮาลาลแห่งชาติ ซึ่งได้ ซึ่งได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องตามลำดับขั้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2562

ในปี 2568 หน่วยงาน BPJPH รายงานว่า อินโดนีเซียมีผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองฮาลาลแล้วกว่า 9.6 ล้านรายการ และมีการออกใบรับรองเพิ่มขึ้นเฉลี่ยวันละ 5,000–6,000 รายการต่อวัน เพื่อตอบสนองความต้องการที่เพิ่มขึ้น BPJPH ได้เร่งขยายความร่วมมือกับกระทรวงสหกรณ์และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Ministry of Cooperatives and SMEs: KUKM) เพื่อบูรณาการฐานข้อมูลและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการ MSMEs ในการยื่นขอรับรอง โดยเฉพาะผู้ประกอบการรายย่อย ร้านอาหารพื้นบ้าน และผู้ค้าท้องถิ่น เพื่อให้เข้าสู่ระบบการรับรองอย่างทั่วถึงและลดความเหลื่อมล้ำด้านต้นทุนการดำเนินการ

นโยบายดังกล่าวสะท้อนถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาลอินโดนีเซียในการส่งเสริมระบบการประกันฮาลาลแบบครบวงจร (integrated halal assurance system) ทั้งด้านกฎหมาย มาตรฐาน และกลไกตรวจสอบ ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นของผู้บริโภคภายในประเทศ และยกระดับบทบาทของอินโดนีเซียให้เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมฮาลาลระดับโลก (Global Halal Hub) ในอนาคต การบังคับใช้มาตรฐานเดียวกันทั้งกับสินค้าในประเทศและสินค้านำเข้ายังเป็นกลไกสำคัญในการรักษาความเป็นธรรมทางการค้า (trade fairness) และสร้างความโปร่งใสในห่วงโซ่อุปทานอาหารและสินค้าอุปโภคบริโภคทั่วประเทศ

● อินโดนีเซียเดินหน้าสู่การบังคับใช้น้ำมันไบโอดีเซลผสมร้อยละ 50 (B50)

กระทรวงพลังงานและทรัพยากรแร่อินโดนีเซียเปิดเผยว่า รัฐบาลอินโดนีเซียได้ดำเนินการทดสอบในห้องปฏิบัติการ (laboratory testing) เสร็จสิ้นสำหรับเชื้อเพลิงไบโอดีเซลผสมร้อยละ 50 ซึ่งมีส่วนประกอบของน้ำมันปาล์มเป็นฐาน (palm oil-based biofuel: B50) ซึ่งถือเป็นความก้าวหน้าสำคัญในการยกระดับมาตรฐานเชื้อเพลิงจากระดับปัจจุบัน คือ B40 ไปสู่มาตรฐานใหม่ B50 การทดสอบดังกล่าวแล้วเสร็จเมื่อเดือนสิงหาคม โดยใช้เครื่องยนต์ดีเซลในการจำลองการใช้งานด้วยเชื้อเพลิงผสม B50 เพื่อประเมินสมรรถนะและผลกระทบต่อเครื่องยนต์ ทั้งนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ขั้นตอนการทดสอบภาคสนาม (road trials) และการประเมินผลในเครื่องจักรดีเซลที่ไม่ใช่ยานยนต์ (non-automotive diesel machinery) เพื่อให้มั่นใจถึงความปลอดภัย และประสิทธิภาพของเชื้อเพลิงก่อนประกาศใช้ในเชิงพาณิชย์

นาย Edi Wibowo ผู้อำนวยการฝ่ายพลังงานชีวภาพ กระทรวงพลังงานและทรัพยากรแร่อินโดนีเซีย ระบุว่า หากมาตรการดังกล่าวได้รับการนำมาใช้จริง มาตรฐาน B50 จะเข้ามาแทนที่มาตรฐาน B40 ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน โดยคาดว่าจะต้องใช้น้ำมันปาล์มเพื่อผลิตไบโอดีเซลประมาณ 20.1 ล้านกิโลลิตรต่อปี เพิ่มขึ้นจากระดับ 15.6 ล้านกิโลลิตรต่อปี ภายใต้มาตรฐาน B40 เพื่อให้เป็นไปตามสัดส่วนการผสมเชื้อเพลิง (blending requirements) ที่กำหนดไว้ รัฐบาลอินโดนีเซียมีเป้าหมายที่จะเริ่มบังคับใช้มาตรฐาน B50 ภายในปี 2569 เพื่อส่งเสริมการพึ่งพาพลังงานหมุนเวียน ลดการนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิง และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม

อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่ได้ยอมรับว่า การเริ่มดำเนินการภายในเดือนมกราคม 2569 อาจเป็นเรื่องท้าทาย เนื่องจากยังต้องผ่านกระบวนการทดสอบและประเมินผลเพิ่มเติมในหลายด้านก่อนการประกาศใช้อย่างเป็นทางการ ความก้าวหน้าดังกล่าวสะท้อนถึงความมุ่งมั่นของอินโดนีเซียในการผลักดันนโยบายพลังงานชีวภาพ (Bioenergy policy) เพื่อสนับสนุนเป้าหมายด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืน (sustainable development goals: SDGs) และการลดการปล่อยคาร์บอนของประเทศในระยะยาว รวมถึงเป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงานภายในประเทศ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมพลังงานชีวภาพของอินโดนีเซียในตลาดโลก

- **โครงการแปรรูปผลผลิตภาคการเกษตรและการฟื้นฟูพื้นที่ปลูกอ้อย: ยุทธศาสตร์สู่การพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลของอินโดนีเซีย**

โครงการแปรรูปผลผลิตภาคการเกษตร (Agricultural Downstreaming) และการฟื้นฟูพื้นที่ปลูกอ้อย (Sugarcane Ratoon Replanting) ซึ่งดำเนินการโดยกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ถือเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลระดับชาติ (National Sugar Self-Sufficiency) และเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารของประเทศ กิจกรรมการปลูกอ้อยรอบใหม่ในพื้นที่เมือง Mojokerto จังหวัดสุราบายา และการประชุมประสานงานด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมต่ออ้อย (Downstream Industry Coordination Meeting) ของพืชเศรษฐกิจ 7 ชนิดในเมือง Surabaya สะท้อนถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการยกระดับประสิทธิภาพการผลิตและขยายพื้นที่เพาะปลูกอ้อยอย่างเป็นระบบ

นาย Abdul Roni Angkat รักษาการอธิบดีกรมพืชเศรษฐกิจ เน้นย้ำถึงความสำคัญของการใช้พันธุ์อ้อยที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน เพื่อรักษาคุณภาพผลผลิตและความต่อเนื่องของกระบวนการผลิตในระยะยาว การดำเนินงานดังกล่าวอาศัยความร่วมมือระหว่างรัฐบาลกลาง หน่วยงานท้องถิ่น กองทัพแห่งชาติ (Indonesian National Armed Forces: TNI) รัฐวิสาหกิจ และเกษตรกร เพื่อเร่งรัดการปฏิบัติในภาคสนาม เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มผ่านกระบวนการอุตสาหกรรม

นอกจากนี้ รัฐบาลได้ให้การสนับสนุนเชิงรูปธรรมผ่านการจัดสรรพันธุ์อ้อยจำนวน 126,000 ขั้วตา (Bud chips) ให้แก่กลุ่มเกษตรกรเพื่อเสริมสร้างศักยภาพการผลิตในระดับชุมชน โครงการดังกล่าวมิใช่เพียงการฟื้นฟูอุตสาหกรรมอ้อยเท่านั้น แต่ยังเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น การสร้างงาน และการขับเคลื่อนภาคการเกษตรสู่ระบบการผลิตสมัยใหม่ที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง

ในส่วนของนโยบายการแปรรูปผลผลิต (Downstreaming Policy) นโยบายดังกล่าวครอบคลุมพืชเศรษฐกิจหลัก 7 ชนิด ได้แก่ อ้อย มะพร้าว กาแฟ โกโก้ มะม่วงหิมพานต์ พริกไทย และลูกจันทน์เทศ โดยมีเป้าหมายเพื่อเปลี่ยนผลผลิตขั้นต้นให้เป็นผลิตภัณฑ์แปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น นาย Rizal H. Damanik ผู้อำนวยการฝ่ายผลิตและพัฒนาของบริษัท PT Sinergi Gula Nusantara ระบุว่า แนวทางนี้สอดคล้องกับเป้าหมายระดับชาติในการบรรลุความมั่นคงทางอาหาร (Food Security)

และส่งเสริมพลังงานทดแทน (Renewable Energy) โดยเฉพาะการผลิต ไบโอดีเอทานอลจากอ้อย (Sugarcane-based Bioethanol) การมีส่วนร่วมของกองทัพ นักวิชาการ และหน่วยงานด้านกฎหมาย เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การกำกับดูแลและการประสานงานภาคสนามดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เน้นย้ำว่า ยุทธศาสตร์การแปรรูปผลผลิตควบคู่กับการฟื้นฟูพื้นที่ปลูกอ้อย ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญภายใต้วิสัยทัศน์ประธานาธิบดี Prabowo Subianto ในการเสริมสร้างระบบเกษตรกรรมที่เข้มแข็งและเชื่อมโยงอย่างครบวงจร ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ (Integrated Agricultural System from Upstream to Downstream) ทั้งนี้ ยุทธศาสตร์ดังกล่าวมุ่งหมายให้เกษตรกรไม่เพียงเพิ่มประสิทธิภาพและปริมาณผลผลิตเท่านั้น หากแต่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจผ่านกระบวนการแปรรูปผลิตภัณฑ์ เพื่อยกระดับรายได้และความมั่นคงในอาชีพอย่างยั่งยืน โครงการนี้ยังมีบทบาทสำคัญในการฟื้นฟูศักยภาพของอุตสาหกรรมอ้อยภายในประเทศ เสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในระดับชุมชน ตลอดจนขับเคลื่อนภาคเกษตรกรรมของอินโดนีเซียให้พัฒนาไปสู่ระบบการผลิตที่มีความยั่งยืน มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง และมุ่งเน้นต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรอย่างแท้จริง

ข่าวด้านประมง

รัฐบาลอินโดนีเซียได้ออกกฎข้อบังคับ (PP) ฉบับที่ 11 ปี 2023 ว่าด้วยนโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (Quota Based Fishing Zone Policy – PIT) ซึ่งสาระสำคัญในกฎข้อบังคับ มาตรา 1 ว่าด้วยการทำประมงที่มีการควบคุมและทำประมง/จับสัตว์น้ำตามสัดส่วนเขตน่านน้ำในการทำประมงตามโควตาที่ได้รับ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำและสภาพแวดล้อม ตลอดจนการกระจายการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างเท่าเทียมกัน โดยกำหนดเขตน่านน้ำในการทำประมงเป็น 6 โซน ได้แก่

- โซนที่ 1 เขตการจัดการประมงสาธารณะรัฐอินโดนีเซีย WPPNRI 711 น่านน้ำช่องแคบการีมาตา และน่านน้ำนาตูนาเหนือ
- โซนที่ 2 WPPNRI 716 น่านน้ำสุลาเวสี และตอนเหนือของเกาะฮัลมาเฮรา และ WPPNRI 717 น่านน้ำอ่าวเซนต์ราวาซีส และคาบมหาสมุทรแปซิฟิก และทะเลน้ำลึกมหาสมุทรแปซิฟิก
- โซนที่ 3 WPPNRI 715 น่านน้ำอ่าวโตมินิ ทะเลมาลุกู ทะเลฮัลมาเฮรา ทะเลเซรัม และอ่าวปี้ราว และ WPPNRI 718 น่านน้ำทะเลอารู ทะเลอาราฟูรา และทะเลติมอร์ในส่วนตะวันออก WPPNRI 714 น่านน้ำอ่าวโตโล และทะเลบันดา
- โซนที่ 4 WPPNRI 572 น่านน้ำมหาสมุทรอินเดียตอนตะวันตกของเกาะสุมาตรา และช่องแคบซุนดา และ WPPNRI 573 น่านน้ำมหาสมุทรอินเดีย ตอนใต้ของเกาะชวาจนถึงตอนใต้ของเกาะนูซาเต็งการา ทะเลชวา และทะเลติมอร์ตอนตะวันตก และทะเลน้ำลึกมหาสมุทรอินเดีย
- โซนที่ 5 WPPNRI 571 น่านน้ำช่องแคบมาลากา และทะเลอันดามัน และ
- โซนที่ 6 WPPNRI 712 น่านน้ำทะเลชวา และ WPPNRI 713 น่านน้ำช่องแคบมากาซาร์ อ่าวโบเน ทะเลฟลอเรส และทะเลบาห์ลี

กฎข้อบังคับ (PP) ฉบับที่ 11 ปี 2023 ว่าด้วยนโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (Quota Based Fishing Zone Policy – PIT) ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการประมงโดยรวมตามโควตาสัตว์น้ำที่จับได้ ซึ่งประธานาธิบดี อินโดนีเซียได้ลงนามในกฎข้อบังคับดังกล่าวแล้ว และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2566 ที่ผ่านมา โดยกระทรวง กิจการทางทะเลและประมงยังคงจัดทำกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และสามารถนำไปปฏิบัติใช้ในเขตพื้นที่ทำการประมงของ อินโดนีเซีย ได้แก่ โซน 1 โซน 2 โซน 3 และโซน 4 ตามลำดับ โควตาการทำประมงแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) โควตาชาวประมงพื้นบ้าน (<12 ไมล์ทะเล) 2) โควตาอุตสาหกรรม (> 12 ไมล์ทะเล) และ 3) โควตากิจการที่ไม่ใช่เชิง พาณิชย์ (ถ้า < 12 ไมล์ทะเล ต้องได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัด และถ้า > 12 ไมล์ทะเล ต้องได้รับอนุญาตจาก กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง) นอกจากนี้ สำหรับชาวประมงขนาดเล็กที่มีเรือประมงขนาดระวางน้อยกว่า 5 ตัน กรอส จะได้รับผลประโยชน์หลายประการจากนโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง อาทิ ไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไข การเก็บภาษี (Non-Tax State Revenue) และสามารถใช้ประโยชน์ได้ทั้งโควตาอุตสาหกรรมและโควตาชาวประมง พื้นบ้าน

นอกจากนี้ ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้รวบรวมกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการทำประมงในน่านน้ำอินโดนีเซีย ภายใต้ นโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง และได้ดำเนินการแปลเป็นภาษาอังกฤษเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ใช้ ประโยชน์ ดังนี้

1. Regulation of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia No.1/2023 concerning Procedures for Determining the Fish Production Value at the Time of Landing
2. Regulation of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia No. 2/2023 concerning Requirements and Procedures of Tariff Imposition on Type on Non-Tax State Revenue that Apply to Ministry of Marine and Affairs and Fisheries which Originate from Utilization of Fisheries Resources
3. Government Regulation of The Republic of Indonesia No.11/2023 concerning Quota-Based Fishing
4. Regulations of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia No.28/2023 concerning Regulations for Implementing Government Regulation Number 11 of 2023 concerning Quota-Based Fishing
5. Regulation of The Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia No. 36 of 2023 concerning of Fishing Gear and Fishing Auxiliary Device Placement in Quota-Based Fishing Zone and Fisheries Management Area of the Republic Indonesia in Inland Water
6. Decree of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia No. 187/2023 concerning Base Ports in Quota - Based Fishing Zones and Base Ports that Have Fulfilled Post- Production Withdrawal Requirements (ประกาศใช้แทน Decree of the MMAF of the Republic of Indonesia No. 4/2023 และ No. 139/2023 concerning Fish Reference Price)
7. Decree of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia No. 199/2023 concerning Fish Reference Price (ประกาศใช้แทน Decree of the MMAF of the Republic of Indonesia No. 21/2023 และ No. 140/2023 concerning Fish Reference Price)

ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ จากอาร์ดา จะติดตามความคืบหน้าเกี่ยวกับการประกาศและมีผลบังคับใช้ของกฎกระทรวงกิจการทางทะเลและประมงที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมให้ทราบต่อไป

- **อินโดนีเซียตั้งเป้าหมายระดับหมู่บ้านประมง 65 แห่งทั่วประเทศให้แล้วเสร็จภายในสิ้นปี 2568**

ในการประชุม Indonesia International Sustainability Forum 2025 ณ กรุงจาการ์ตา นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ได้แถลงถึงความก้าวหน้าในการดำเนินโครงการหมู่บ้านประมงแดง-ขาว (Kampung Nelayan Merah Putih: KNMP) ซึ่งเป็นหนึ่งในโครงการลำดับความสำคัญระดับชาติ (National Priority Programs) ภายใต้แผนพัฒนาแห่งชาติระยะกลาง (National Medium-Term Development Plan: RPJMN) โดยมีเป้าหมายเพื่อยกระดับและพัฒนาศักยภาพหมู่บ้านประมงทั่วประเทศอย่างน้อย 65 แห่ง ให้แล้วเสร็จภายในเดือนธันวาคม 2568 หรือไม่เกินต้นปี 2569

โครงการดังกล่าวได้รับการกำหนดตามประกาศรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง หมายเลข 55 ปี 2025 ว่าด้วยการกำหนดพื้นที่ก่อสร้างโครงการหมู่บ้านประมงแดง-ขาว ระยะที่ 1 ปี 2568 ซึ่งระบุพื้นที่ดำเนินการนำร่องใน 16 จังหวัดทั่วประเทศ ได้แก่ อาเจห์ บันเต็น เบ็งกูลู ยอกยาคารตา โกรอนตาโล ซาตวันตัก ซากาลัง ซาตวันตัก กาลิมันตันตะวันตก หมู่เกาะเรียว ลัมปุง มาลุกู นูซาเต็งการาตะวันตก สุลาเวสีตะวันตก ปาปัวตะวันตกเฉียงใต้ และปาปัวใต้ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานระยะเริ่มต้น รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณจำนวน 1.34 ล้านล้านรูเปียห์ (ประมาณ 80 ล้านเหรียญสหรัฐ) พร้อมทั้งกั้นงบประมาณเพิ่มเติมในบัญชีรายจ่ายงบประมาณ (Budget Implementation List: DIP) ภายใต้ร่างงบประมาณแผ่นดินปี 2569 สำหรับการพัฒนาเพิ่มเติมอีก 250 พื้นที่ ทั้งนี้ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ระยะยาว รัฐบาลตั้งเป้าขยายผลให้ครอบคลุมหมู่บ้านประมงจำนวน 1,100 แห่งทั่วประเทศภายในปี 2572

โครงการ KNMP มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับโครงสร้างภาคประมงของอินโดนีเซียให้มีความยั่งยืน และเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน โดยมุ่งเน้นการบูรณาการระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจชายฝั่งกับการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้กรอบนโยบาย “การจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง” (Quota-Based Measured Fishing Policy: PIT) ซึ่งควบคุมปริมาณการทำประมงให้อยู่ในระดับสมดุลและสอดคล้องกับศักยภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

สาระสำคัญของโครงการครอบคลุมการก่อสร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานชายฝั่ง ได้แก่ ท่าเทียบเรือ ถนน ระบบระบายน้ำ ระบบไฟฟ้า ตลอดจนการจัดตั้งคลังสินค้าห้องเย็น (Cold Storage Facility) โรงงานผลิตน้ำแข็ง ศูนย์ซ่อมบำรุงเรือ ร้านจำหน่ายอุปกรณ์ประมง และสถานีจำหน่ายเชื้อเพลิงเฉพาะสำหรับเรือประมง ทั้งนี้ โครงการ KNMP ได้รับการกำหนดให้เป็นกลไกสำคัญในการส่งเสริมการสร้างรายได้ การจ้างงาน และการเพิ่มผลผลิตอาหารโปรตีนในประเทศ รวมถึงสนับสนุนเป้าหมายของรัฐบาลด้าน “ความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน” (Food and Energy Security) ตลอดจนเป็นกลไกสำคัญในการกระจายความเจริญจากเมืองสู่ชนบท เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนชายฝั่งให้มีความมั่นคงและยั่งยืนในระยะยาว

- **รัฐบาลอินโดนีเซียกำหนดให้ผู้ส่งออกกุ้งไปสหรัฐฯ ต้องมีใบรับรองปลอดกัมมันตรังสีเริ่มบังคับใช้ 31 ตุลาคม 2568**

เมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2568 รัฐบาลอินโดนีเซียได้ประกาศกำหนดให้ผู้ส่งออกกุ้งไปยังตลาดสหรัฐอเมริกา ต้องจัดทำใบรับรองปลอดการปนเปื้อนกัมมันตรังสี (Radioactive-Free Certificate) เพื่อให้เป็นไปตามมาตรการตอบสนองต่อประกาศคำเตือนการนำเข้า (Import Alert) ล่าสุดของสำนักงานอาหารและยาสหรัฐอเมริกา (U.S. Food and Drug Administration: FDA) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อยืนยันความปลอดภัยของสินค้าส่งออกจากการปนเปื้อนสารกัมมันตรังสีซีเซียม-137 (Cesium-137: Cs-137)

นาย Bara Krishna Hasibuan ที่ปรึกษาด้านการเปลี่ยนผ่านดิจิทัลและความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน กระทรวงประสานงานด้านเศรษฐกิจ (Coordinating Ministry for Economic Affairs) เปิดเผยว่า รัฐบาลอินโดนีเซียและรัฐบาลสหรัฐฯ ได้บรรลุข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับกลไกการออกใบรับรองดังกล่าว โดยกำหนดให้กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานออกใบรับรอง (Certifying Entity: CE) สำหรับการรับรองสินค้ากุ้งส่งออกปลอดการปนเปื้อน Cs-137 ที่ส่งไปยังสหรัฐฯ ในปัจจุบัน KKP อยู่ระหว่างจัดทำรายละเอียด ขั้นตอนการออกใบรับรอง และกระบวนการรายงานผล (Certification and Reporting Procedures) สำหรับผลิตภัณฑ์กุ้งและเครื่องเทศ โดยมีเป้าหมายเพื่อจัดตั้งระบบตรวจสอบคุณภาพที่เข้มงวด โปร่งใส และตรวจสอบย้อนกลับได้ เพื่อรับประกันว่าสินค้าส่งออกทั้งหมดปลอดจากการปนเปื้อน Cs-137

นาง Ishartini ผู้อำนวยการสำนักควบคุมคุณภาพและกำกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ประมง (BKIPM) เปิดเผยว่า ระบบการรับรองดังกล่าวจะเริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 31 ตุลาคม 2568 สำหรับผลิตภัณฑ์กุ้งและเครื่องเทศที่มีแหล่งผลิตในเกาะชวาและจังหวัดลัมปุง รูปแบบของใบรับรองจะอ้างอิงกลไกเดียวกับระบบการรับรองคุณภาพสินค้าประมง (SMHKP) ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน โดยจะเพิ่มเติมข้อความรับรอง “ปลอดกัมมันตรังสี” (Radioactive-Free Declaration) ลงในใบรับรองดังกล่าว ทั้งนี้ การออกใบรับรองจะดำเนินการผ่านหน่วยงานเทคนิคส่วนภูมิภาคของ KKP (Regional Technical Implementation Units: UPT) ซึ่งผู้ส่งออกต้องแนบผลการทดสอบจากห้องปฏิบัติการที่ได้รับแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ นอกจากนี้ จะมีการตรวจสอบและยืนยันผลการทดสอบเพิ่มเติมโดยองค์การวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (National Research and Innovation Agency: BRIN) โดยค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบดังกล่าวให้เป็นภาระของผู้ส่งออก

มาตรการใหม่นี้มีผลบังคับใช้กับสถานประกอบการแปรรูปสินค้าประมงที่อยู่ในรายชื่อ “บัญชีสีเหลือง (Yellow List)” ได้แก่ โรงงานแปรรูปสินค้าประมงในพื้นที่เกาะชวาและจังหวัดลัมปุงที่ได้รับอนุญาตให้ส่งออกไปสหรัฐฯ ภายใต้เงื่อนไขว่าต้องผ่านการตรวจสอบและปฏิบัติตามข้อกำหนดใหม่อย่างครบถ้วน ส่วนสถานประกอบการที่อยู่ใน “บัญชีสีแดง (Red List)” เช่น บริษัท PT. Bahari Makmur Sejati (BMS) ซึ่งเคยถูกตรวจพบการปนเปื้อน Cs-137 ในผลิตภัณฑ์ส่งออกไปยังสหรัฐฯ จะต้องผ่านการตรวจสอบที่เข้มงวดมากกว่า โดยจำเป็นต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองจากหน่วยงานอิสระที่ได้รับการรับรองจาก FDA ก่อนการอนุมัติให้ส่งออก

- **หนึ่งปีรัฐบาลประธานาธิบดี Prabowo: ความก้าวหน้าของโครงการยุทธศาสตร์แห่งชาติด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ**

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ได้เร่งขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างเข้มข้น เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ภาคการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศในช่วงหนึ่งปีแรกของรัฐบาลชุดปัจจุบัน โดยมีโครงการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำสอง

โครงการที่ได้รับการบรรจุในแผนงานยุทธศาสตร์แห่งชาติ ได้แก่ (1) การพัฒนาแบบจำลองการเพาะเลี้ยงปลานิลน้ำกร่อย (Saline Tilapia Cultivation Model: BINS) ในจังหวัดชวตวันตก พื้นที่รวม 230 เฮกตาร์ และ (2) การก่อสร้างพื้นที่เพาะเลี้ยงกุ้งแบบบูรณาการ (Integrated Shrimp Farming: ISF) ครอบคลุมพื้นที่ 2,000 เฮกตาร์ ในจังหวัดนุชาเตงการาตวันออก

นาย Tb Haeru Rahayu อธิบดีกรมเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เปดเผยว่า การพัฒนาโครงการ BINS มีความคืบหน้าอย่างมีนัยสำคัญ ภายใต้การประสานงานอย่างใกล้ชิดระหว่างหน่วยงานภาครัฐระดับท้องถิ่น สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (BPKP) และสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อให้การสนับสนุนและการกำกับดูแลดำเนินไปอย่างโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ พื้นที่เพาะเลี้ยงดังกล่าวได้รับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานครบถ้วน ทั้งระบบรับน้ำทะเลและน้ำจืด (Intake system) บ่อพักน้ำ (Reservoir ponds) ระบบบำบัดน้ำเสีย (IPAL) บ่อเลี้ยงและขยายพันธุ์ (Grow-out ponds) ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ปัจจุบันการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานยังคงดำเนินต่อเนื่อง เช่น การขุดบ่อ การติดตั้งแผ่นจีโอเมมเบรน การก่อสร้างระบบรับน้ำ และการติดตั้งเสาไฟฟ้า

โครงการ BINS ตั้งเป้าหมายผลผลิตไว้ที่ 84 ตันต่อเฮกตาร์ต่อปี หรือประมาณ 11,150 ตันต่อปี พร้อมสร้างการจ้างงานใหม่ไม่น้อยกว่า 500 ตำแหน่ง ทั้งนี้ แบบจำลอง BINS ขนาด 84 เฮกตาร์ที่ดำเนินการก่อนหน้านี้ ได้รับการพิสูจน์แล้วว่ามีส่วนสำคัญต่อการเพิ่มผลผลิตปลานิลในระดับประเทศ โดยข้อมูลจากระบบ Satu Data ของ KKP ระบุว่าปริมาณผลผลิตปลานิลทั่วประเทศเพิ่มขึ้นจาก 1.35 ล้านตันในปี 2565 เป็น 1.5 ล้านตันในปี 2567 (ตัวเลขเบื้องต้น) แสดงให้เห็นว่าโครงการ BINS มีบทบาทสำคัญต่อการยกระดับการผลิตและการจ้างงานในท้องถิ่นอย่างชัดเจน

นอกจากโครงการในจังหวัดชวตวันตกแล้ว KKP ซึ่งครบรอบการก่อตั้งปีที่ 26 ในปีนี้ ยังได้ขยายการพัฒนาไปสู่โครงการเพาะเลี้ยงกุ้งแบบบูรณาการ (ISF) ในจังหวัดนุชาเตงการาตวันออก เพื่อกระจายการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเท่าเทียมไปยังพื้นที่นอกเกาะชวา โครงการนี้มีเป้าหมายเพื่อผลักดันการเติบโตทางเศรษฐกิจของภูมิภาคตะวันออกของประเทศ และเสริมสร้างศักยภาพของอินโดนีเซียในฐานะหนึ่งในผู้ผลิตกุ้งรายใหญ่ของโลก ปัจจุบันมูลค่าตลาดกุ้งโลกในปี 2567 อยู่ที่ 64.9 พันล้านเหรียญสหรัฐ และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 140.4 พันล้านเหรียญสหรัฐภายในปี 2577 โดยกุ้งถือเป็นสินค้าส่งออกสำคัญของอินโดนีเซียที่มีตลาดหลักในสหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป ญี่ปุ่น และจีน

โครงการ ISF มีเป้าหมายเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตกุ้งให้ได้ถึง 168.3 ตันต่อเฮกตาร์ต่อปี หรือประมาณ 75,364 ตันต่อปี คิดเป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจกว่า 5.27 ล้านล้านรูเปียห์ พร้อมสร้างงานใหม่กว่า 5,000 ตำแหน่ง (รวมแรงงานภาคการผลิตโดยตรงกว่า 2,700 คน) และคาดว่าจะช่วยเพิ่มรายได้ของชุมชนท้องถิ่นและความน่าสนใจของการลงทุนในห่วงโซ่อุปทานทั้งต้นน้ำ-ปลายน้ำ ทั้งนี้ KKP ได้ดำเนินการสำรวจและออกแบบทางเทคนิคโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการเพาะเลี้ยงกุ้ง จัดทำแบบแปลนทางวิศวกรรม และเอกสารอนุญาตด้านสิ่งแวดล้อม (AMDAL, KKPR, KKPR) และประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับกระทรวงและสถาบัน เพื่อให้การดำเนินโครงการมีความเชื่อมโยงและสนับสนุนซึ่งกันและกัน

นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง เน้นย้ำว่า การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นองค์ประกอบสำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์เศรษฐกิจสีน้ำเงิน (Blue Economy) ซึ่งเป็นวาระหลักของรัฐบาลชุดปัจจุบัน โดยการพัฒนาโครงการต้นแบบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มขีดความสามารถด้านการผลิต แต่ยังเป็นกลไกสร้างโอกาสการจ้างงานใหม่ และเป็นศูนย์เรียนรู้เชิงนวัตกรรมสำหรับชุมชนชายฝั่ง เพื่อเสริมสร้างความยั่งยืนของทรัพยากรและเศรษฐกิจท้องถิ่นในระยะยาว

ทั้งนี้ สามารถอ่านรายละเอียดความเคลื่อนไหวด้านการเกษตรในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย เป็นประจำทุกเดือนได้ทาง https://www.opsmoac.go.th/jakarta-news-news_trans

6. เรื่องอื่นๆ (การดำเนินงานของฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา)

❖ การประชุม

- เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2568 น.ส.สุตพรานี โลออน อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายเกษตร) ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา ได้เข้าร่วมการประชุมทีมประเทศไทย ร่วมกับนายสีหศักดิ์ พวงเกตุแก้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ พร้อมด้วยผู้แทนหน่วยราชการและภาคเอกชนไทย ณ กรุงจาการ์ตา โดยในการประชุมหารือครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการมอบนโยบายด้านการต่างประเทศและการทูตเศรษฐกิจ เพื่อผลักดันนโยบายขยายการค้าการลงทุนของไทยในต่างประเทศ รวมถึงแลกเปลี่ยนทัศนะและข้อคิดเห็นต่อแนวโน้มสถานการณ์ด้านการเมืองและความมั่นคง การเกษตร เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศในภูมิภาคอาเซียนและอินโดนีเซีย นอกจากนี้ ยังได้มีการหารือประเด็นการดำเนินงานด้านต่างประเทศของทีมประเทศไทย และภาคเอกชนไทยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ความเป็นหุ้นส่วนระหว่างไทย-อินโดนีเซียอย่างเป็นรูปธรรม

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้เข้าร่วมการประชุมทีมประเทศไทย ครั้งที่ 3/2568 เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2568 ร่วมกับสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมะนิลา โดยมีนางมาฆวดี สุมิตรหะมา เอกอัครราชทูต ณ กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ เป็นประธานการประชุม โดยในการประชุมเอกอัครราชทูตฯ ได้แจ้งแผนการดำเนินงานจัดกิจกรรมเนื่องในโอกาสวันชาติและวันพ่อแห่งชาติ 5 ธันวาคม 2568 และการเป็นประธานอาเซียนของฟิลิปปินส์ในปี 2569 และการแต่งตั้งผู้แทนพิเศษของประธานาธิบดีฟิลิปปินส์สำหรับประเทศไทย ด้านดิจิทัล นวัตกรรมและเทคโนโลยี นอกจากนี้ ยังได้ มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลพัฒนาการสำคัญในฟิลิปปินส์ ทั้งด้านมิติการเมือง เศรษฐกิจ และอื่นๆ รวมทั้ง ทีมประเทศไทยยังได้รายงานผลการดำเนินงาน กิจกรรมและแผนงานของหน่วยงานทีมประเทศไทย ปีงบประมาณ 2568 และแผนการดำเนินงานสำคัญประจำปี 2569 ของทีมประเทศไทย ทั้งนี้ การประชุมดังกล่าวทำให้สามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดแนวทางการดำเนินงานของสำนักงานฯ ร่วมกับ สอท ฟิลิปปินส์ และยังเป็นการส่งเสริมและผลักดันการขยายตลาดสินค้าเกษตรส่งออกของไทยไปยังฟิลิปปินส์

❖ การแก้ปัญหา

-

❖ การประสานงาน ติดตามความก้าวหน้าการเปิดตลาด และความร่วมมือต่างๆ

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้รับหนังสือจากกรมปศุสัตว์ (DLD) ขอความอนุเคราะห์จัดส่งเอกสารแจ้งเปลี่ยนแปลงชื่อของสถานประกอบการ บริษัท เพ็ทพาล โปรดักส์ จำกัด (Petpal Products Company Limited) (VCN.133) สำหรับการส่งออกอาหารสัตว์จากประเทศไทยไปยังอินโดนีเซีย ให้แก่ DGLAHS เพื่อพิจารณาดำเนินการปรับปรุงบัญชีรายชื่อสถานประกอบการ

ที่ขึ้นทะเบียนกับทางการอินโดนีเซียให้มีความถูกต้องและเป็นปัจจุบัน ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตาได้จัดส่งเอกสารดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้รับการประสานจากกระทรวงการต่างประเทศให้ติดตามความคืบหน้าของร่าง Joint Communiqué between Thailand and Indonesia on Voluntary International Cooperation to Combat Illegal, Unregulated, and Unreported (IUU) Fishing and to Promote Sustainable Fisheries Governance ซึ่งเป็นเอกสารว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศโดยสมัครใจในการต่อต้านการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม รวมทั้งส่งเสริมธรรมาภิบาลการประมงอย่างยั่งยืน โดยขณะนี้อยู่ระหว่างกระบวนการหารือระหว่างฝ่ายไทยและฝ่ายอินโดนีเซีย ทั้งนี้ ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้ประสานสอบถามกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของกระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซีย (KKP) ซึ่งได้ชี้แจงว่า KKP ได้จัดส่งร่างเอกสารดังกล่าวมายังฝ่ายไทยผ่านทางกระทรวงการต่างประเทศของอินโดนีเซียแล้ว อย่างไรก็ตาม จนถึงปัจจุบันยังไม่ได้รับการตอบกลับจากฝ่ายไทย และได้รับรายงานเพิ่มเติมว่าเกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับผู้บริหารของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจเป็นสาเหตุให้การพิจารณาร่างดังกล่าวล่าช้าออกไป

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้รับการประสานจากกรมปศุสัตว์ (DLD) เพื่อสอบถามความคืบหน้าการดำเนินการแจ้งเรื่องขอเปลี่ยนแปลงข้อมูลชื่อและที่อยู่ของบริษัท ยูนิลีเวอร์ไทย โฮลดิ้งส์ จำกัด (EST.218) ในรายชื่อสถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนกับ DGLAHS เนื่องจากบริษัทฯ มีความจำเป็นต้องโอนกิจการในส่วนของธุรกิจผลิตภัณฑ์ไอศกรีมให้แล้วเสร็จภายในวันที่ 1 ตุลาคม 2568

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้ประสานสอบถามเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของ DGLAHS เพื่อขอทราบสถานะความคืบหน้าการพิจารณาดังกล่าว ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ DGLAHS ได้แจ้งว่า ได้รับเอกสารครบถ้วนเรียบร้อยแล้ว และขณะนี้เรื่องอยู่ระหว่างขั้นตอนการพิจารณาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- ตามที่สำนักการเกษตรต่างประเทศ (สกต.) ได้ส่งสำเนาบันทีกของกรมประมง กองประมงต่างประเทศ ที่ กษ 0512.3/10616 ลงวันที่ 8 ตุลาคม 2568 เพื่อขอความอนุเคราะห์ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ในการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของอินโดนีเซีย เพื่อขอข้อมูลเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การนำเข้าลูกพันธุ์กุ้งมังกรเจ็ดสี รวมถึงแนวทางความเป็นไปได้ในการจัดทำความร่วมมือระดับรัฐบาลต่อรัฐบาล (G to G) กับทางการอินโดนีเซีย นั้น

ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้ประสานงานกับกรมเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ กระทรวง KKP เพื่อสอบถามข้อมูลตามประเด็นดังกล่าว ซึ่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ชี้แจงว่า การนำเข้าลูกพันธุ์กุ้งมังกร (Baby Lobster: BBL) และการดำเนินการร่วมมือกับรัฐบาลอินโดนีเซียอยู่ภายใต้กรอบกฎระเบียบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง หมายเลข 7 ปี 2024 ว่าด้วยการบริหารจัดการกุ้งมังกร (Panulirus spp.), ปูทะเล (Scylla spp.) และปูม้า (Portunus spp.) ซึ่งมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

- 1.ห้ามการส่งออกโดยตรง ทั้งในเชิงพาณิชย์และเพื่อการบริโภค
- 2.อนุญาตให้ดำเนินการภายใต้กรอบความร่วมมือระหว่างบริษัทที่จดทะเบียนในอินโดนีเซียกับนักลงทุนต่างชาติ โดยมีเงื่อนไขสำคัญดังต่อไปนี้
  - 2.1 นักลงทุนต่างชาติต้องจัดตั้งบริษัทจำกัดที่มีสถานะนิติบุคคลภายใต้กฎหมายอินโดนีเซียก่อนดำเนินการ
  - 2.2 การส่งออกลูกพันธุ์กุ้งมังกรอนุญาตเฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ด้านการเพาะเลี้ยงเท่านั้น
  - 2.3 บริษัทต้องดำเนินการกิจกรรมเพาะเลี้ยงภายในประเทศก่อน จึงจะสามารถส่งออกลูกพันธุ์กุ้งมังกรบางส่วนไปยังประเทศคู่ค้าได้

2.4 บริษัทมีหน้าที่ปล่อยลูกพันธุ์กุ้งมังกรโตเต็มวัยคืนสู่ทะเลไม่น้อยกว่าร้อยละ 2 ของผลผลิตทั้งหมด โดยลูกพันธุ์ที่ปล่อยต้องมีน้ำหนักไม่ต่ำกว่า 50 กรัมต่อตัว เพื่อรักษาความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล

2.5 รัฐบาลได้กำหนดราคาขั้นต่ำในการรับซื้อลูกพันธุ์กุ้งมังกรจากชาวประมงไว้ที่ 8,500 รูเปียห์ต่อตัว ตามกฎระเบียบรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง หมายเลข 24 ปี 2024

2.6 บริษัทต้องชำระค่าธรรมเนียมทรัพยากรธรรมชาติผ่านหน่วยงานบริการสาธารณะของ KKP

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้รับหนังสือจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ นำส่งสำเนาเอกสารจากกรมบริการสัตวแพทย์ (Department of Veterinary Services: DVS) สหพันธรัฐมาเลเซีย เลขที่ JPV/BRV/P/600-1/7/1 JLD 4 (16) ลงวันที่ 11 กันยายน 2568 และ JPV/BRV/P/600-1/7/1 JLD 4 (28) ลงวันที่ 30 กันยายน 2568 ถึงอธิบดีกรมปศุสัตว์แจ้งผลการพิจารณาเบื้องต้น (preliminary audit) เกี่ยวกับคำขอส่งออกเนื้อสัตว์ สัตว์ปีก นม ไข่ และผลิตภัณฑ์จากเนื้อหมูของภาคเอกชนไทยจำนวน 3 ราย ได้แก่ Kanchana Fresh Pork Company Limited, CPF (Thailand) Public Company Limited และ QMP Company Limited โดย DVS แจ้งว่า เอกสารคำขอของภาคเอกชนทั้ง 3 รายดังกล่าวได้ผ่านการตรวจสอบเบื้องต้นแล้ว และขอให้ภาคเอกชนที่ยังมีเอกสารประกอบคำขอไม่ครบถ้วน ดำเนินการจัดส่งเพิ่มเติมให้ครบตามข้อกำหนดของทางการมาเลเซีย เพื่อให้เป็นไปตาม General Procedure for Imports to Malaysia

ทั้งนี้ ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้มีบันทึกข้อความขอความอนุเคราะห์กรมปศุสัตว์ในการแจ้งผลการพิจารณาให้ภาคเอกชนทราบ และดำเนินการจัดส่งเอกสารเพิ่มเติมตามข้อกำหนดต่อไป

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้รับหนังสือจากกรมปศุสัตว์ (DLD) ขอความอนุเคราะห์ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา จัดส่งเอกสารของบริษัท เอบีโก้ แดรี่ ฟาร์ม จำกัด (EST. 216) เพื่อประกอบการพิจารณาขอขึ้นทะเบียนขอส่งออกผลิตภัณฑ์นมไปยังอินโดนีเซีย ให้แก่ DGLAH ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้จัดส่งเอกสารดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ประสานกองธุรกิจการประมง กรมจับสัตว์น้ำ กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงของอินโดนีเซีย (KKP) เพื่อประชุมหารือเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินความร่วมมือด้านการทำประมงภายใต้นโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (Quota Based Fishing Zone Policy) หรือ Penangkapan Ikan Terukur (PIT) ของรัฐบาลอินโดนีเซีย

ทั้งนี้ ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้เสนอให้จัดการประชุมในวันที่ 7 พฤศจิกายน 2568 ผ่านระบบการประชุมทางไกลออนไลน์

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้รับสำเนารายชื่อของกรมประมง กองประมงต่างประเทศ ที่ กษ 0512.3/10616 ลงวันที่ 8 ตุลาคม 2568 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ในการขอข้อมูลหลักเกณฑ์การนำเข้าลูกพันธุ์กุ้งมังกรเจ็ดสี รวมถึงแนวทางการเป็นไปได้ในการจัดทำความร่วมมือระดับรัฐบาลต่อรัฐบาล (G to G) กับทางการอินโดนีเซีย ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอรับทราบข้อมูลและได้จัดทำข้อมูลชี้แจงกฎเกณฑ์การนำเข้าลูกพันธุ์กุ้งมังกร และแนวทางการร่วมมือกับรัฐบาลอินโดนีเซีย โดยอ้างอิง ตามกฎระเบียบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซีย หมายเลข 7 ปี 2024 ว่าด้วยการบริหารจัดการกุ้งมังกร (Panulirus spp.) ปูทะเล (Scylla spp.) และปูม้า (Portunus spp.) ซึ่งกำหนดห้ามการส่งออกลูกพันธุ์กุ้งมังกรโดยตรง แต่เปิดให้ดำเนินการได้ภายใต้กรอบกิจการร่วมลงทุน (Joint Venture Scheme) ระหว่างบริษัทในอินโดนีเซียกับนักลงทุนต่างชาติ ภายใต้เงื่อนไข เช่น ต้องจัดตั้งนิติบุคคลในอินโดนีเซียก่อนดำเนินการ ส่งออกได้เฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ด้านการ

เพาะเลี้ยง มีภาระผูกพันปล่อยลูกพันธุ์โตเต็มวัยคืนสู่ทะเลไม่น้อยกว่าร้อยละ 2 ของผลผลิต และชำระค่าธรรมเนียมทรัพยากรธรรมชาติ (PNBP) ผ่านหน่วยงาน BLU ของกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง

ทั้งนี้ แม้กฎระเบียบดังกล่าวจะได้กำหนดการบริหารจัดการลูกพันธุ์กุ้งมังกร โดยห้ามส่งออกโดยตรง ทั้งในเชิงพาณิชย์และเพื่อการบริโภค แต่อนุญาตให้ดำเนินการภายใต้กรอบการร่วมลงทุนระหว่างบริษัทที่จดทะเบียนในอินโดนีเซียและนักลงทุนต่างชาติ ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้มีหนังสือถึง สกต. เรียนปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เรียบร้อยแล้ว

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ประสาน กองประมงต่างประเทศ กรมประมง เพื่อขอเชิญเข้าร่วมประชุมหารือแนวทางการร่วมมือด้านการประมงระหว่างไทย-อินโดนีเซีย ภายใต้นโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำการประมง (Quota Based Fishing Zone Policy) หรือ Penangkapan Ikan Terukur (PIT) ของรัฐบาลอินโดนีเซีย ในวันศุกร์ที่ 7 พฤศจิกายน 2568 ผ่านระบบการประชุมทางไกลออนไลน์ เพื่อหารือและทำความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย กฎระเบียบและแนวทางการดำเนินการร่วมมือด้านการทำประมงตามระบบโควตาในอินโดนีเซีย โดยได้เชิญ ผู้แทนจากกรมประมง และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมการประชุมดังกล่าวด้วย

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้รับหนังสือจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ นำส่งสำเนาเอกสารจากกรมบริการสัตวแพทย์ (Department of Veterinary Services: DVS) สหพันธรัฐมาเลเซีย ที่ JPV/BRV/P/600-1/7/1 JLD4 (38) ลงวันที่ 10 ตุลาคม 2568 ถึงอธิบดีกรมปศุสัตว์ แจ้งผลการพิจารณาเบื้องต้น (preliminary audit) เกี่ยวกับคำขอส่งออกเนื้อสัตว์ สัตว์ปีก นม ไข่ และผลิตภัณฑ์จากเนื้อหมูไปยังมาเลเซียของภาคเอกชนไทย จำนวน 1 ราย ได้แก่ บริษัท Kanchana Fresh Pork Company Limited โดย DVS แจ้งว่าเอกสารคำขอของบริษัทดังกล่าวได้ผ่านการตรวจสอบเบื้องต้นแล้ว และขอให้บริษัทจัดส่งเอกสารเพิ่มเติมให้ครบถ้วนตามข้อกำหนดของทางการมาเลเซีย เพื่อให้เป็นไปตาม General Procedure for Imports to Malaysia ทั้งนี้ ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้มีบันทึกข้อความขอความอนุเคราะห์กรมปศุสัตว์ในการประสานแจ้งบริษัทดังกล่าว เพื่อทราบผลการพิจารณาของทางการมาเลเซีย และดำเนินการจัดส่งเอกสารเพิ่มเติมให้เป็นไปตามข้อกำหนด

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้รับการประสานจากสำนักผู้ตรวจราชการ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย แจ้งความประสงค์ขอความอนุเคราะห์กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของไทย ในการจัดการศึกษาดูงานด้านพืชเศรษฐกิจ (Estate Crops) ของประเทศไทย รวมถึงนโยบายของรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เจ้าหน้าที่กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียได้ศึกษาและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ทั้งนี้ กำหนดดำเนินการศึกษาดูงานภายในเดือนพฤศจิกายน หรือ ธันวาคม 2568

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้รับหนังสือจากกรมปศุสัตว์ (DLD) ขอความอนุเคราะห์ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา จัดส่งเอกสารข้อมูลของบริษัท บางกอกแรนซ์ จำกัด (EST. 14) และบริษัท วินไทย ฟู้ด จำกัด (EST. 357) เพื่อประกอบการพิจารณาขอขึ้นทะเบียนขอส่งออกสินค้าเนื้อเป็นแช่แข็งแบบดิบ เนื้อเป็ดแช่แข็งแบบปรุงสุก และผลิตภัณฑ์ไขมันเป็ดจากไทยไปยังอินโดนีเซีย ให้แก่ DGLAH ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้จัดส่งเอกสารดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว

❖ การประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร

-

❖ การดำเนินงานอื่น

- ฝ่ายเกษตรฯ จاکาร์ตา จัดทำรายงานแบบผลการดำเนินงานตามแผนการปฏิบัติงาน (M1) และรายงานผลการเบิกจ่ายงบประมาณปี 2568 (M2) ประจำเดือนกันยายน 2568
- ฝ่ายเกษตรฯ จاکาร์ตา จัดทำรายงานสถานการณ์สินค้าเกษตร (Situation Report) ประจำเดือนกันยายน 2568
- ฝ่ายเกษตรฯ จاکาร์ตา จัดทำรายงานภาวะความเคลื่อนไหวทางการเกษตรปศุสัตว์ ประมง ชลประทาน และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร ประจำเดือนกันยายน 2568 เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบและใช้ประโยชน์จากข้อมูลต่างๆ ด้านการเกษตรของอินโดนีเซีย